

vedrovický ZPRAVODAJ

ÚNOR 2017

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VEDROVICÍCH

Josef Lada mezi námi, jů, to bude povídání!

Obsah:

☐ Slovo starosty	☐ Martinské hodování	☐ Rodičovské sdružení
☐ Tříkrálový koncert	☐ Historické vzpomínání	☐ ve školce
☐ Literární doteky	☐ Muzeum poučí, knihovna	☐ Úlovky rybářů
☐ Důchodci drží pospolu	☐ pobaví	☐ Galerie Františka Kopetky
☐ Společenská kronika	☐ Hrátky s pamětí	☐ Ladovy vánoce
☐ Zprávy z radnice	☐ Student Jiří Liška	☐ Bitva tří císařů
☐ Kulturní kalendář 2017	☐ Mateřské centrum pro	☐ Legionáři
	☐ nejmenší	

■ Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Když udělá dítě v domácím úkolu při rýsování kružnice chybu, rodič ho na ni upozorní a kružnici narýsuje znovu a správně. Když tuto chybu udělá v písemce, dostane špatnou známku a má šanci si ji někdy opravit. Když stejnou chybu udělá dospělý člověk ve své pozici, kdy tvoří nařízení a řídí krizovou situaci, jen těžko uzná svoji chybu a může to pak vést k mnohatisícovým škodám... V takové situaci jsme se z důvodu chyby nacházeli ve Vedrovicích a nikomu z nás z toho určitě nebylo dobře!

Ano, začátek roku 2017 naši obec nezastihl zrovna s pozitivními zprávami a museli jsme řešit hned několik problémů, které přišly kvůli ptačí chřipce. Pro celou obec dopadla vzniklá situace nakonec dobře. Slepíčky na dvorech dále pobíhají, kohouti nám v obci vesele kokrhají a bažanti zůstali ve svých voliérách. Také holubi budou létat nad našimi hlavami a dělat radost svým chovatelům.

V celé obci byla cítit soudržnost a pochopení při řešení společného problému. Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili, anebo nabídli svoji pomoc. Moc si toho vážím!

Vše je za námi a dění na obci se dostává opět do normálního stavu. Věřím, že nás v dalším průběhu roku čekají jen příjemné věci a že se nám bude společně dařit v další práci.

O starostech bylo řečeno již hodně, proto je na místě, abych Vás pozval na něco veselejšího. Kulturní kalendář je plný zajímavých akcí pro celý rok 2017, o kterých se dočtete právě v tomto vydání zpravodaje.

Váš starosta
Richard Janderka

■ Radnice informuje

■ Ptačí chřipka, aneb šest dní nejistoty v obci Vedrovice

Vážení spoluobčané,

všichni jsme v naší obci zaregistrovali informace k ptačí chřipce (aviární influenzy), mimořádná veterinární opatření k zamezení šíření nebezpečné nákazy a další okolnosti spojené s nařízením Krajské veterinární správy Jihomoravského kraje (KVS JMK), které bylo vydané ve čtvrtek 5. 1. 2017. Vymezení ochranného pásma (3km od vzniku nákazy) zasáhlo také do obou katastrů naší obce (k.ú. Vedrovice a k.ú. Zábrdovice u Vedrovic).

Dne 6. 1. 2017 bylo toto nařízení změněno a ochranné pásmo upřesněno s tím, že bude v tomto pásmu Pohotovostním střediskem pro mimořádné situace utracena všechna hrabavá drůbež. Většina z nás vnímala tuto nastalou situaci jako velmi vážnou a zároveň jsme si kladli otázku, proč Vedrovice, když jsou tak daleko od vzniku nákazy (tzn. Moravský Krumlov, Rakšice – část Durdice)? Tím také vznikalo v mnohých z Vás obrovské zoufalství.

Vše nakonec dopadlo pro Vedrovice dobře, přesto mi dovoluji, abych se s Vámi podělil o okamžiky, které jsem intenzivně vnímal a naplno prožíval během šesti dní vzniklé nejistoty.

Čtvrtek, 5. 1. 2017

Je vydáno nařízení KVS JMK pro mimořádná veterinární opatření k zamezení šíření nebezpečné nákazy ptačí chřipky, kterým se stanovilo ochranné pásmo kolem ohniska vzniku nákazy, dozorové pásmo a také povinnosti obcí a chovatelů drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí v obou pásmech. Zatím se vše týkalo pouze termínů sčítání a zajištění drůbeže proti styku s divoce žijícím ptactvem.

Pátek, 6. 1. 2017

Na 16. hodinu je do Ivančic na Městský úřad svolán Krizový štáb k řešení situace kolem ptačí chřipky, na který se mnou odjíždí také místostarosta, Bc. Petr Závíška. Tohoto zasedání se zúčastnili také zástupci Moravského Krumlova a Oslavan. O vydání nového nařízení a povinnosti utracení drůbeže se dozvídáme až přímo na zasedání štábu od ředitele KVS JMK. Pro všechny je to šok!

Způsob sdělení a vedení této krizové situace ze strany KVS JMK byl od počátku velmi chaotický a nejasný. Do nastalé situace se proto vložil starosta Moravského Krumlova a starosta Oslavan, abychom z jednání odešli alespoň s jasným harmonogramem termínů, činností, opatření a konkrétních informací, které bychom mohli občanům předat. Zvláště kolega z Oslavan projevil své zkušenosti z krizových řízení záplav a podobných stavů ve městě.

Pro Vedrovice byla stanovena povinnost sečíst během soboty dopoledne všechnu drůbež a jiné ptactvo chované v zajetí. Termín zásahu k utracení drůbeže ve Vedrovicích byl předběžně stanoven na pondělí 9. 1. 2017. Další zasedání krizového štábu bylo dohodnuto na sobotu, do Moravského Krumlova.

Ještě v pátek, v 18:00 hodin, se v přednáškové místnosti Muzea schází ZO Vedrovice k mimořádnému zasedání, kde byla nastalá situace řešena a byly stanoveny termíny a osoby zajišťující sobotní sčítání. O postupu při sčítání byla rozhlasem a SMS zprávami seznámena celá obec Vedrovice.

Sobota, 7. 1. 2017

Od 8:00 hodin probíhá sčítání. V jídelně ZŠ Vedrovice zapisují drůbež do seznamů paní Helena Nováková a Bc. Petr Závíška. Já zapisuji ve své kanceláři drůbež, která byla hlášena telefonicky nebo SMS zprávami.

Během volných chvil se zabývám myšlenkou nesmyslného stanovení ochranného pásma ze strany KVS JMK, vyhotovuji si mapové podklady a kontroluji vzdálenosti od ohniska vzniku nákazy v Rakšicích, protože podle informací a obrázků z televize je jasné, že to bylo v hospodářství u fotbalového hřiště.

Zjišťuji, že vzdálenost na hranici katastrálního území je celkem 3.300m. Do obce pak dalších 700m. Tedy celé 4km od místa vzniku nákazy! Překvapuje mně zároveň skutečnost, že jsou čtyři obce mnohem blíže a nejsou zahrnuty do ochranného pásma, byť dvě z nich mají zajištěn styk přímo po řece. Jedna obec je na tom se vzdáleností stejně, jako Vedrovice, a ochranném pásmu také není. Porovnávám

mapu, která byla přílohou k nařízení KVS a je evidentní, že střed kruhu (o poloměru 3 km) není v místě, kde má být! Vše si zapisuji a zpracovávám informace tak, abych je mohl předložit s požadavkem o revizi vydaného nařízení.

Ve 12:00 hodin končí sčítání, ze kterého vyplývá, že bychom měli v obci utratit 1523 ks drůbeže (včetně poštovních holubů), v 95 domácnostech.

Kolegyni a kolegu informuji o chybě, kterou nařízení KVS JMK má a s místostarostou se domlouváme na tom, že vše na krizovém štábu v Moravském Krumlově sdělíme řediteli KVS JMK, protože jsme předpokládali, že se ho zúčastní také.

Se stejným záměrem s námi odjíždí v 15:45 hodin na jednání krizového štábu také dva zástupci našich holubářů, protože získali informace z vedení svého svazu o tom, že by měli být poštovní holubi z utrácení automaticky vyřazeni.

Při příchodu na Krizový štáb zjišťujeme, že ředitel KVS JMK není přítomen. Proto od hlavního veterináře zásahu získáváme alespoň telefonní kontakt, který během jednání Krizového štábu využívají zástupci holubářů k tomu, aby celou situaci telefonicky vysvětlili a dohodli se na dalším postupu v případě poštovních holubů.

Na jednání štábu již aktivně spolupracují zástupci profesionálních hasičů a policie. Od zástupců Moravského Krumlova všichni získáváme informace o postupu utrácení, o vypracovaných mapových podkladech pro celou akci, o dalších užitečných radách pro tuto situaci. Vše funguje na výborné úrovni a na základě těchto informací se stanovují postupy, termíny a harmonogram činností pro Ivančice a Oslavany. Materiál a poklady, které byly vymyšleny a účinně použity v Krumlově, sdílí postupně všichni ostatní, kteří se na situaci připravují. Vzhledem ke zpoždění prací, byl pro Vedrovce stanoven nový termín likvidace drůbeže, úterý 10. 1. 2017.

Po příjezdu zpět do Vedrovic jsme stihli ještě tříkrálový koncert v kostele sv. Kunhuty, v jehož závěru jsem při ukončení vystoupení vyjádřil naději na to, že by mohlo být vše jinak.

Po příchodu na obecní úřad kontaktujeme s místostarostou telefonicky ředitele KVS JMK, abychom mu celou situaci vysvětlili a přesvědčili ho o tom, že bude potřeba prověřit celou situaci. Ten celou informaci přijal příznivě a slíbil vzniklou situaci prošetřit.

Během soboty byla zjištěna nákaza chovu drůbeže v Brodě nad Dyjí, čímž se celá situace více komplikuje a bere vyhlídky na nějaké zlepšení.

Neděle, 8. 1. 2017

Na 16. hodinu je do Ivančic svolán další Krizový štáb, již bez účasti zástupců Moravského Krumlova, kde se likvidace drůbeže ukončila v sobotu večer.

Ani dnes nebyl přítomen ředitel KVS JMK a během celého dne se kvůli našemu požadavku ani neozval. Hlavní veterinář zásahu o žádné změně nařízení nevěděl!

Během jednání štábu byli všichni informováni o postupu prací, které byly v Ivančicích provedeny a byly upřesňovány další termíny i postupy, aby se dokončila likvidace drůbeže v Ivančicích a začalo se v pondělí dopoledne v Nové Vsi a odpoledne v Oslavanech.

Na závěr jednání získávám od vedení hasičů a policie požadavky pro součinnost při akci, která by měla být u nás

provedena. Čas zásahu, který měl být v úterý 10. 1. 2017 proveden ve Vedrovicích, byl stanoven na 10:00 hodin. Doba zásahu byla odhadnuta na cca. 3 hodiny. Od 14:00 hodin se pak ještě měl likvidovat komerční chov vodní drůbeže v Moravském Krumlově. Upozorňuji na skutečnost, že dopoledne bude komplikované zastihnout všechny chovatele ve Vedrovicích, protože mnozí chodí do práce. Navrhuji, aby se postup otočil a prvně se udělal chov v Moravském Krumlově, až odpoledne Vedrovice.

Upozorňuji všechny také na chybu KVS JMK, kterou jsme zjistili a na to, že by mohlo být vše nakonec ve Vedrovicích zrušeno. Nicméně, v přípravě musíme pokračovat.

Od vedení hasičů dostávám také informaci o tom, že hejtman Jihomoravského kraje svolal na úterý v 10:00 hodin na Krajský úřad (KÚ) schůzku zástupců „postižených“ obcí a měst, tedy i z okolních katastrů Brodu nad Dyjí, aby se za účasti ústředního ředitele Státní veterinární správy (SVS) a Ministerstva zemědělství (MZE) dohodl postup při vypořádání odškodnění za utracenou drůbež, včetně aktualizace cen, stanovených tabulkou MZE, a proplacení nákladů, které obce a města na mimořádnou situaci vynaložili.

V 18:00 hodin se opět schází ZO Vedrovce k mimořádnému zasedání za účasti velitele SDH Vedrovce, abychom si dohodli další postup ze strany obce a jednotky SDH k zajištění fyzické i materiální podpory zasahujících profesionálních hasičů, veterinářů a policie, která nás měla čekat v úterý 10. 1. 2017.

Pondělí, 9. 1. 2017

Hned brzy ráno kontaktuji telefonicky ředitele KVS, abych se dozvěděl, jak byl prověřen postup při stanovování ochranného pásma. Reakce a způsob odpovědi mně překvapily, protože přístup k problému byl zcela jiný, než tomu bylo v sobotu. V podstatě jsem byl odbyt tím, že je vše v pořádku, protože vychází z jejich mapových podkladů a Vedrovce do pásma patří oprávněně.

Abych podpořil své tvrzení a doložil všechny naše podklady a argumenty, zaslal jsem mu vše obratem emailem a čekal na odpověď. Ta ovšem za celé pondělí nepřišla!

Během přípravy sálu v KD, nákupu materiálu a proviantu pro zasahující, vytváření mapových podkladů a sepisování seznamů chovatelů dle ulic jsem promýšlel další kroky, které by byly vhodné ke zvrácení celé situace. Jako nejlepší možné se jevílo využít jednání na KÚ k tomu, abych se vším seznámil další osoby ve věci zapojené a více odpovědné. S tímto plánem jsem končil večer svoji práci na přípravě akce k likvidaci drůbeže v obci a přes noc si dal všechny detaily tak dohromady, aby je všichni jasně pochopili.

Úterý, 10. 1. 2017

Ráno si kontroluji všechny připravené podklady a dávám všechny argumenty chronologicky za sebou, abych nic při jednání neopomenul.

Na jednání do Brna dorazím s poměrně velkým předstihem a daří se mi ještě před svolaným jednáním kontaktovat osobně ústředního ředitele SVS, abych mu celou naši situaci popsal. Zopakoval jsem mu naše argumenty, že jsme dále od vzniku nákazy, než 3 km, že jsme chráněni lesem, a že ve Vedrovicích neteče žádná řeka, a není zde ani taková vodní plocha, kde by se divoké ptactvo zdržovalo. Ředitel SVS se zachoval jako profesionál. Všechny moje informace, za přítomnosti ředitele

KVS, se zájmem vyslechl a označil je za velmi vážnou věc. Proto nařídil schůzku na sídle KVS, ihned po skončení jednání na KÚ. Věřil jsem, že se celá věc ubírá správným směrem!

Na sídle KVS jsme s ředitelem KVS znovu probrali postup stanovení ochranného pásma a vytvoření mapového podkladu u jeho počítače s tím, že mu tyto data potvrzoval pracovník KVS, který je původně zajišťoval. Stále tvrdil, že je vše v pořádku, Vedrovce jsou blíž k Rakšicím, než jsou 3 km a spadáme tak do ochranného pásma oprávněně. Já jsem mu naopak ukazoval své mapy i měření a snažil se ho přesvědčit o tom, že u nich někdo udělal chybu v určení středu kružnice. Bylo to v tu chvíli tvrzení, proti tvrzení a ředitel KVS nehodlal ustoupit.

Na potvrzení správnosti svého argumentu si přizval právníka KVS, který celou věc znovu vyslechl a správnost postupu potvrdil. Byl jsem přesvědčen o tom, že mám pravdu a žádal všechny podklady, které k zadání měli. Po příchodu do kanceláře právníka mi byl znovu předveden postup, který nakonec vedl k tomu, že se střed kružnice nacházel jinde, než bylo námi označené ohnisko nákazy. Vysvětlili mi, že důvodem rozdílu může být to, že místo odběru uhynulé drůbeže v Rakšicích bylo hlášeno s GPS souřadnicemi a nemusí to tedy být přímo v Rakšicích. Ještě byl překontrolován protokol o hlášení, ze kterého jsem si zapamatoval přesnou adresu místa nálezu uhynulé labutě. Rozcházel jsem se tedy s tím, že jejich postup byl správný a akce se ve Vedrovicích uskuteční. Ředitel KVS a SVS odjeli na oběd.

Po té co jsem sedl do auta, že pojedou pryč, zkusil jsem adresu odběru ptáka zadat přes internet do mapy na svém mobilu. A ejhle, adresa byla totožná se středem kružnice, kterou jsme určili my a která nezasahovala do katastrálního území Vedrovce.

Okamžitě jsem se vydal zpět za právníkem KVS, abych mu vše ukázal. Ten znovu prověřil podle našich podkladů data s člověkem, který tvořil mapu KVS. Ukázalo se, že máme pravdu a v zadání souřadnic GPS byla skutečně chyba. Telefonicky celou situaci konzultoval právník KVS s ředitelem KVS, který byl ještě na obědě a ten mu sdělil pouze to, že vzdálenost 3 km je jen orientační, takže se nic nemění a drůbež ve Vedrovicích bude utracena.

Ve 13:00 hodin tedy dojíždím velmi rozčarovaný z KVS s tím, že se u nás ve 14:00 hodin začne s likvidací. Po cestě ještě kupuji respirátory a gumové oblečení pro zaměstnance obce, kteří měli po likvidaci drůbeže kurníky a prázdné místnosti po drůbeži dezinfikovat Savem.

Ve 13:40 hodin mi do auta volá osobně ředitel KVS, aby mi sdělil, že znovu prověřil všechny skutečnosti a že se musí Vedrovce z ochranného pásma vyjmout. Tuto informaci telefonuji okamžitě veliteli profesionálních hasičů, který ve Vedrovicích již připravoval své muže k zásahu. Vše se ruší, nic se ve Vedrovicích likvidovat nebude!

Nastal u mne obrovský pocit štěstí. Spadlo ze mne obrovské břímě! Přišla velké euforie ze zadostiučinění, která se násobila bezprostředně po příjezdu ke KD, kde jsme se radovali s našimi členy SDH a s mojí ženou, která tam na mně již čekala.

Tou největší odměnou pak pro mne byly děkovné SMS, bezprostředně po oznámení ukončení akce v obecním rozhlasu a upřímná slova, která mi lidé různě po obci sdělovali.

Povedlo se přesvědčit úředníka o chybě, drůbež v naší obci tak byla uchráněna od utracení a ve tvářích chovatelů se objevil pocit úlevy a spokojenosti. Jsem za to rád a děkuji všem, kteří se přímo podíleli na přípravách akce! Podle hodnocení vedení profesionálních hasičů o připravenosti naší obce na akci, mohu konstatovat, že jsme obstáli na výbornou a máme tak za sebou velkou zkušenost.

Chtěl bych ovšem upozornit na skutečnost, že se stále nacházíme v pásmu dozoru a mělo by se všemi možnými prostředky u chovatelů zamezit tomu, aby se drůbež nedostala do styku s divokým ptactvem. Zejména krmení by mělo být umístěno v zastřešeném prostoru, aby do něho nemohl padat ostatní ptáci trus.

Pokud by se v našem okolí objevilo nové ohnisko nákazy, může se stát, že se vše může opakovat již bez odkladu utracení drůbeže.

Věřím ovšem, že tomu tak nebude!

Váš starosta
Richard Janderka

Stavy drůbeže v obci Vedrovce k 10. 01. 2017

Nosnice	1011 ks
Brojleři	1 ks
Kohouti	34 ks
Chovné slepice	1 ks
Krůty	2 ks
Kachny	21 ks
Bažanti	172 ks
Holubi	422 ks
Exoti	203 ks

□ Dekontaminační kontejner IZS

□ Parkoviště IZS na návsi

❑ Zázemí IZS v sále KD

❑ SDH Vedrovice, po ukončení akce

Aviární influenza – Stavby drůbeže a ostatních ptáků v obci

Pracovník obce: Richard Janderka		Datum : 10. 01. 2017	Protokol č. :
Obec : Vedrovice		Počet částí obce	Počet ZSJ
*Je v ochranném pásmu/ *Je v pásmu dozoru		* v ochranném pásmu : 0	* v ochranném pásmu: _ _
* NEHODÍCÍ SE ŠKRTNĚTE		* v pásmu dozoru: 2	* v pásmu dozoru: _ _
Okres : Znojmo		Kraj: Jihomoravský	
Druh	Součty ptáků v ochranném pásmu	Součty ptáků v pásmu dozoru	Součty ptáků celkem
Nosnice ☐	1011		1011
Brojléři ☐	1		1
Kohouti ☐	34		34
Chovné slepice ☐	1		1
Krůty ☐ chovné	2		2
Krůty ☐ výkrm	0		0
Perličky ☐	0		0
Bažanti ☐	172		172
..... ☐	0		0
HRABAVÁ CELKEM	1220		1220
Kachny ☐ chovné	21		21
Kachny ☐ výkrm	0		0
Husy ☐ chovné	0		0
Husy ☐ výkrm	0		0
..... ☐	0		0
VODNÍ CELKEM	21		21
Holubi ☐	422		422
Pštrosi ☐	0		0
Exoti ☐	203		203
..... ☐	0		0
JINÉ PTACTVO CELKEM	625		625
SOUHRN CELKEM	1866		1866

Podpis zástupce obce

■ Odpady 2017

Jak jsme informovali již v podzimním zpravodaji, do systému třídění odpadů v naší obci přibýly dva nové druhy. Od listopadu je možné využít zpětného odběru baterií, které můžete doma shromažďovat do praktických boxů Ecocheese (k dostání zdarma, po objednání na OÚ). Tyto baterie se pak odevzdají do sběrného kontejneru, který je umístěn ve vstupní hale OÚ. Dalším druhem jsou kovové odpady. Jde o plechovky od potravin, nápojové plechovky a ostatní drobné kovové odpady. Tento odpad se třídí do červených popelnic o obsahu 240 litrů, které budou průběžně vyvážet. Tyto popelnice jsou označeny samolepkou „Kovové odpady“. Neukládejte do nich plechovky se zbytky barev a jiných nebezpečných odpadů!

Ostatní kovový odpad větších rozměrů je možné uložit po domluvě do velkého kontejneru, který je umístěn ve dvoře garáží OÚ.

Zpětný odběr použitých tonerů

Obec Vedrovice nově navázala spolupráci v rámci svozové firmy SITA (nově SUEZ) s českou společností Pelikan Hardcopy CZ. Jedná se o sběr použitých tonerových kazet ať už z laserových nebo inkoustových tiskáren všech značek, které budou dále zrecyklovány a zrenovovány.

Tyto tonery bude možné od února odevzdávat do sběrného kontejneru, který bude umístěn ve vstupní hale OÚ, vedle kontejneru na baterie.

Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2017

Výše poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v roce 2017 zůstává na stejné výši, jako tomu bylo v loňském roce, **tedy 600,- Kč**.

Tento poplatek platí podle Obecně závazné vyhlášky č. 3/2016 fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt. Platí ho také fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu. Ostatní osoby, které mají povinnost platit tento poplatek, naleznete v úplném znění OZV č. 3/2016 na webových stránkách obce (http://www.vedrovice.cz/ke_stazeni/vyhlasky/OZV_3-2016.pdf).

Připomínáme, že je poplatek splatný jednorázově v termínu **do 30. června** příslušného kalendářního roku.

Sběrné středisko odpadů Vedrovice

Na projekt Sběrného střediska odpadů (SSO) jsme obdrželi v měsíci listopadu stavební povolení a během prosince 2016 jsme podali žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí (SFŽP), která je v současné době ve fázi připomínkování a doplňování ze strany SFŽP. V případě obdržení dotace na tuto akci bychom chtěli v jarních měsících vybrat zhotovitele stavby a do konce roku 2017 celý projekt realizovat. Součástí SSO budou také plochy pro kompostování.

Od roku 2018 by tak naši občané mohli průběžně po celý rok odevzdávat všechny domovní odpady i bioodpady v novém provozu SSO Vedrovice, čímž se zvýší komfort ve třídění a sběru odpadů v naší obci.

■ Projekty obce Vedrovice v roce 2017

V roce 2017 budeme v obci realizovat nebo připravovat několik projektů, které bychom Vám chtěli prostřednictvím zpravodaje představit.

Územní plán obce

Během roku bude postupně tvořen nový Územní plán obce Vedrovice.

Dne 30. 11. 2016 bylo schváleno Zadání ÚP Vedrovice. V prosinci byla podána žádost dotaci na pořízení ÚP. Během první poloviny roku 2017 bude zpracován návrh pro společné jednání a do konce roku návrh pro veřejné projednání. V začátku roku 2018 očekáváme nabytí účinnosti územního plánu.

Harmonogram etap zpracování ÚP je tvořen s časovou rezervou, a proto je možné, že by mohl být celý proces vydávání souhlasů dotčených orgánů (společné projednání), vypořádání připomínek (veřejné projednání) a schvalování (nabytí účinnosti) rychlejší.

Celý tento složitý projekt nám zpracovává projekční kancelář AR projekt s.r.o., Hvězdoslavova 29, 627 00 Brno, Ing. arch. Milan Hučík.

Sběrné středisko odpadů Vedrovice

Jak jsme již v článku o odpadech informovali, na projekt Sběrného střediska odpadů (SSO) jsme obdrželi v měsíci listopadu stavební povolení a během prosince 2016 jsme podali žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí (SFŽP), která je v současné době ve fázi připomínkování a doplňování ze strany SFŽP.

V případě obdržení dotace na tuto akci bychom chtěli v jarních měsících vybrat zhotovitele stavby a do konce roku 2017 celý projekt realizovat. Součástí SSO budou také plochy pro kompostování a nová přístupová cesta od zahrádkářské kúlny až ke SSO.

V projektu se počítá s tím, že by se do systému sběru zapojila také obec Jezeřany-Maršovice, aby se naplnila plánovaná kapacita střediska.

Oprava komunikace od zbrojnice ke koupališti

Povrch této komunikace je dlouhodobě jeden z nejhorších v obci a stále se dělají nové díry a praskliny. Proto byla vybrána k opravě v roce 2017.

Využili jsme možnosti dotačního titulu Opravy komunikací v rámci Programu rozvoje venkova Ministerstva pro místní rozvoj, které jsou určeny hlavně malým obcím, podali jsme v prosinci žádost o dotaci a doufáme, že uspějeme.

Komunikace získá nový povrch v celé délce, obrubníky u chodníku budou přeloženy, stejně, jako všechny kanalizační vpusti a protější strana, kde chodník není, bude osazena novými obrubníky, aby se zarovнала a zpevnila krajnice.

Komunikace „Pod lípou + Autobusová zastávka“ (1. etapa)

Původně jsme počítali s tím, že dotační titul Ministerstva pro místní rozvoj využijeme pro opravu a obnovu této komunikace. Avšak podle zásad pro poskytnutí dotace na opravu komunikace není možná výměna povrchu šterkového za asfalt, proto jsme nemohli vybrat tuto komunikaci pro žádost o dotaci.

Abychom mohli tuto komunikaci realizovat z rozpočtu obce, byly práce rozděleny do etap a v roce 2017 budou, po obdržení stavebního povolení, provedeny zemní práce na odvod povrchových vod, položení obrubníků a šterkového

podkladu. Asfaltový povrch a autobusová zastávka ve směru na Pohořelice/Brno by se dokončily v roce 2018.

Komunikace „Písničky I.“

Chceme řešit ještě jednu komunikaci v obci, kterou je současná šterková komunikace od hlavní komunikace, kolem domu p.č. 169 a jeho zahrady, dále do „Písniček“. I tady by se, po obdržení stavebního povolení, provedly zemní práce na odvod povrchových vod, položení obrubníků a šterkového podkladu. Asfaltový povrch by se dokončil v roce 2018.

Prodloužení kanalizace a vodovodu ve stavební lokalitě Z1/4 (za rybníkem)

Pro stavbu prodloužení kanalizace a vodovodu ve stavební lokalitě za rybníkem bude připravena projektová dokumentace, požádáno o stavební povolení a do konce roku bychom chtěli celou stavbu realizovat.

Budou tímto přístupné všechny základní sítě pro možnost další výstavby v této části obce.

Ostatní stavby a akce v roce 2017

- V rozpočtu na letošní rok se počítá s tím, že se vyčistí potok v části obce „k.ú. Vedrovice“ (na Loučkách), opraví se mostek na rybníčkách, prořežou se stromy u zastávky „Pod lípou“ a udělají se rošty u vjezdu na hlavní silnici na polní cestě „u sušičky“ (p.č. 2516) a na polní cestě „pod vinohrady“ (p.č. 2530), pro svedení povrchové vody do strouhy u silnice, jak po nás požaduje SÚS JmK.
- Pro realizaci chodníků kolem hlavní silnice je nutné, aby se odvedly povrchové vody do kanalizace, která bude nahrazovat současnou strouhu a bude nad nimi právě nový chodník. Proto bude během roku připravena projektová dokumentace pro realizaci této kanalizace, ve spolupráci se Správou a údržbou silnic JmK, která je vlastníkem hlavní komunikace v obci a přilehlých pozemků.
- Dále bychom chtěli připravit podklady projektové dokumentace (terénní průzkum) pro založení krajinných prvků (větrolamy, aleje, biokoridory apod.), které by se měli realizovat na základě plánu společných zařízení stanovených po Komplexní pozemkové úpravě.
- Také bychom chtěli vytvořit studii pro investiční záměr „Soustava retenčních opatření v k.ú. Zábrdovice“ (rybník, koupaliště), abychom mohli dále řešit odvod povrchové vody v části obce „k.ú. Zábrdovice“ projektem, který by bylo možné realizovat v příštích letech z některého dotačního titulu SFŽP.
- Dále bychom chtěli v roce 2017 řešit přípravu projektové dokumentace pro „suchý poldr“ k zachycení přívalových vod z Písniček a okolních polí. K tomu by měl přispět také jednoduchý val na polní cestě (na pozemku p.č. 2357), který bychom chtěli během roku vybudovat svépomocí.

Někomu se asi bude zdát množství připravované dokumentace velké a zbytečné, ovšem praxe z možností čerpání dotací a stále větší tlak poskytovatelů dotací na připravenost akcí při podávání žádostí nás vede k tomu, abychom byly maximálně připraveni čerpat nabízené dotace na projekty, které jsou pro obec důležité a které bychom zcela jistě pouze z rozpočtu nezaplatili.

Jde také o to, abychom mohli čerpat dotace již v tomto dotačním období (2014-2020), protože zatím nikdo nezaručil množství financí pro další roky. Všeobecně se předpokládá, že dotačních peněz z EU bude pro roky 2021-2036 již mnohem méně.

■ Změny poplatků v roce 2017

Vodné a stočné

Oznámení o výši poplatku za odběr vody (vodného) z veřejného vodovodu v obci Vedrovice a výši stočného pro rok 2017 jsme zveřejnili na úřední desce a připomněli tyto záležitosti v občasníku č. 21 – leden 2018.

Přesto znovu sdělujeme, že je stanoveno vodné pro rok 2017 ve výši 20,- Kč za m³, s platností od 1. 1. 2017. Bude vypočteno na základě odečtu vodoměru, a to kvartálně (odečet vždy 1.4., 1.7., 1.10. a 1.1. následujícího roku). **Platba by měla probíhat průběžně během roku, vždy po odečtu vodoměru.** Praktické je také placení vodného paušálně trvalým příkazem každý měsíc (např. 250,-Kč za pětičlennou rodinu) a na koci roku dojde k celkovému vyúčtování.

Platba vodného je možná v hotovosti na OÚ Vedrovice (v době úředních hodin), nebo bezhotovostně na účet obce (bankovní spojení: číslo účtu **1581857399/0800**, VS 23102111, SS – číslo popisné).

Uživatelům tlakové kanalizace připomínáme, že je výše stočného pro rok 2017 stanovena na 944,-Kč na osobu za rok. Chalupáři a majitelé trvale neobydlených objektů budou platit 944,-Kč na objekt za rok. Firmy ve výši 29,50 Kč za m³. Vše s platností od 1. 1. 2017.

Stočné za období 1. 1. – 31. 12. 2017 ve výši **944,-Kč** na osobu (popř. na objekt) je splatné **do 31. 10. 2017** a bude se hradit ve dvou splátkách platbou ve výši ½ smluvní ceny, přičemž splatnost 1. splátky ve výši ½ smluvní ceny je ke dni 31. 05. 2017, splatnost 2. splátky ve výši ½ smluvní ceny je ke dni 31. 10. 2017. Firmám bude stanoveno stočné na základě odečtu vodoměru k 31. 12. 2017 a splatnost faktury bude do 31. 01. 2018.

Platba stočného je možná v hotovosti, nebo bezhotovostně na účet DSO (bankovní spojení: číslo účtu **2736882359/0800**, VS 23212111, SS – číslo popisné).

Upozorňujeme na to, že byla provedena změna v organizaci plateb za stočné a od začátku roku 2017 probíhají platby stočného na OÚ Vedrovice.

Obecně závazná vyhláška č.3/2016 o místních poplatcích – Poplatek ze psů a za užívání veřejného prostranství

Byla vydána Obecně závazná vyhláška č.3/2016 o místních poplatcích, která je účinná od 01. 01. 2017.

Upozorňujeme na dvě základní změny, proti vyhlášce č. 1/2016 o místních poplatcích ze dne 21.1.2016, kterou tato nová OZV nahradila:

- Sazba poplatku ze psů za kalendářní rok činí:
 - a) za prvního psa **100,- Kč**
 - b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele **300,- Kč**
- Byla aktualizována Příloha č. 1 OZV - Veřejná prostranství v k.ú. Vedrovice a v k.ú. Zábrdovice, zpoplatněná místním poplatkem za užívání veřejného prostranství.

Připomínáme, že poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství, kterým se rozumí provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, vyhrazení trvalého

parkovacího místa, za umístění skládky dřeva, za umístění stavebního zařízení a stavebního materiálu a za umístění jiných skládek. Každý uživatel veřejného prostranství by měl ohlásit užívání nejpozději 2 dny před zahájením užívání veřejného prostranství předpokládanou dobu, místo, způsob a výměru užívání veřejného prostranství.

Celé znění vyhlášky a obou oznámení je uveřejněno na webových stránkách obce: http://www.vedrovice.cz/uredni_deska.php

Nový kontakt na technickohospodářského pracovníka

Pan Závíška Josef
tel.: 725 514 334

■ Poštovní přepážka v obci Vedrovice a změny na OÚ Vedrovice

Stavební úpravy, které jste v měsíci prosinci zaznamenali v budově OÚ, byly směřovány k tomu, aby se poštovní přepážka přemístila z původní místnosti do místnosti přes chodbu a tuto přepážku mohla obsluhovat vedoucí Muzea přes průchod mezi oběma budovami. Vše je z naší strany připraveno tak, aby se mohla služba v rámci projektu PARTNER od 1. února 2017 rozběhnout pod hlavičkou Obce Vedrovice a poštovní služby mohly ve Vedrovicích dále pokračovat.

Přepážka bude nabízet stejný rozsah služeb, na které jste byli zvyklí. Provozní doba bude nabízet o dvě hodiny více pro možnost vyzvednout si nedoručenou zásilku v odpoledních hodinách (v úterý) a úplnou novinkou bude to, že si můžete vyzvednout takovou zásilku také v sobotu, v době od 9:00 do 10:00 hodin. Během dubna – května bychom chtěli služby poštovní přepážky rozšířit o ověřování podpisů a dokumentů.

Další změnou, kterou připravujeme, je přemístění kanceláře paní účetní do přízemí (do místnosti současné pošty), aby se hlavně starším občanům zjednodušil přístup.

Věříme, že změny, které v začátku roku 2017 v budově OÚ nastanou, povedou ke zlepšení komfortu služeb pro všechny naše občany!

Richard Janderka, starosta obce

Obec Vedrovice – poštovní přepážka Česká pošta s.p., projekt PARTNER

Provozní doba:

Pondělí:	8:00 – 10:00	13:00 – 16:30	5,5 hod.
Úterý:		16:00 – 17:00	1,0 hod. Výdej nedoručených zásilek
Středa:	8:00 – 10:00	13:00 – 16:30	5,5 hod.
Čtvrtek:		13:00 – 15:30	2,5 hod.
Pátek:	8:00 – 10:00	13:00 – 15:30	4,5 hod.
Sobota:	9:00 – 10:00		1,0 hod. Výdej nedoručených zásilek
			20,0 hodin celkem

■ Tříkrálový koncert

V prostorách vedrovického kostela sv. Kunhuty se dne 7. ledna 2017 uskutečnil Tříkrálový koncert, kde vystoupila vedrovická schola BIG (Believe in God) a jako hosté Marie Janíčková a Anna Šardová. V kostele se od 16 hod. rozezněly první tóny a posluchači se mohli nechat unášet necelou hodinku vánočními melodiemi, písněmi ze zpěvníku komunity Emmanuel, flétnou a nádherným zpěvem Anny Šardové.

A kdo je schola BIG? Jana Bohdanská, Kristýna Buršíková, Pavlína Fialová, Marie Mikolášová, Jiří Šmíd, Marek Šmíd, Lucie Žďárská a Kristýna Žďárská. Je mnoho způsobů, jak se může člověk modlit a jeden z nich je zpěv. Říká se, že když se modlíš zpěvem, tak se modlíš dvakrát. Což je také jeden z důvodů, proč zpíváme a proč zpíváme rádi, a už je to rok a půl, co se takhle modlíme zpěvem.

Těšilo nás, že jste si v téhle uspěchané době našli čas a svoji účastí jste podpořili nás i pořádanou sbírku, jejíž výtěžek bude předán oblastní charitě Znojmo.

Pavlína Fialová

■ Srážky v roce 2016

Předkládá Petr Hluska. Srážky sleduje téměř každá domácnost. Někdo proto může namítnout, že u nich přšelo jinak. Může tomu tak skutečně být. Rozdíly jsou ale malé, tak jako vzdálenosti mezi jednotlivými lokacemi.

Leden:	1 mm
Únor:	76 mm
Březen:	30 mm
Duben:	41 mm
Květen:	49 mm
Červen:	41 mm
Červenec:	176 mm
Srpen:	43 mm
Září:	9 mm
Říjen:	34 mm
Listopad:	30 mm
Prosinec:	7 mm
CELKEM:	538 mm

MUZEUM
informační centrum
VEDROVICE

■ Ohlédnutí za svátky ve Vedrovicích

Adventní čas začal ve Vedrovicích 4. prosince rozsvícením vánočního stromu a příchodem Mikuláše na náves. Děti ze základní školy mu, převlečené za čertíky a anděly, pomáhaly rozdávat balíčky, které zakoupila obec.

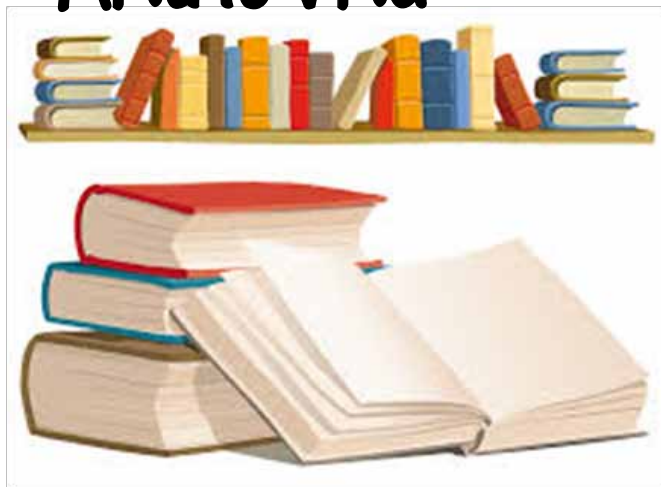

16. prosince proběhly ve dvoře Muzea Ladovy Vánoce. Zahájil je pan starosta slavnostním projevem k občanům a ponocný, troubící na trumpetu. Příjemnou a sváteční atmosféru zajistila vystoupení dětí z Vedrovic. Živý Betlém zdobila kometa, zvířátka v ohrádce a malý anděl, který pastýřům přinesl zvěst o narození Ježíše. Příchozí si mohli zakoupit něco dobrého na zub z místní zabíjačky, nebo něco hezkého u stánku. Ochutnávka cukroví a výstava Betlémů byly umístěny uvnitř Muzea a návštěvníci měli možnost se v mrazivém dni trochu zahřát.

A jako každé Vánoce i u nás zakončil toto období příchod tří králů. Po vsi chodily děti, vybíraly příspěvky na Tříkrálovou sbírku pro Oblastní charitu Znojmo a kostelem sv. Kunhuty se 7. ledna rozezněla nádherná hudba při Tříkrálovém koncertu v podání vedrovického chrámového sboru Schola BIG s hosty Marií Janíčkovou a Annou Šardovou.

Knihovna

■ Místní knihovna Vedrovice

V naší malé, krásné knihovně máme již 2379 knih a 105 titulů z výměnného fondu Městské knihovny Znojmo. V roce 2016 jsme měli 23 návštěvníků, kteří si pravidelně půjčovali z našeho velkého výběru historických, romantických a detektivních románů. Děti si také přišly na své a pohádkové i naučné knížky pro mládež kolovaly jedna radost.

Jsme velice rádi, že i naše tvořivé dílničky a kulturní akce nezely prázdnotou.

Komunikujeme i s Městskou knihovnou Moravský Krumlov, jejíž pracovnice nás požádaly o spolupráci na Noci s Andersenem na konci března, kdy k nám zavítá větší skupina dětí. Chceme využít nachystaný program i pro naše malé spoluobčanky a využít toho, že ke knihovně patří také muzeum, kde je spousta pro děti zajímavých podnětů.

V novém roce plánujeme, že stále zachováme (i při menší otvírací době) náš nastavený standard. Stále vymýšlíme něco nového a zajímavého, aby se k nám děti a také dospělí rádi vraceli.

Podívejte se na naše stránky www.knihovnavedrovice.webk.cz. Tam si můžete i dohledávat, jestli kniha, kterou si chcete přečíst, je u nás - na dosah Vaší ruky :-).

Novinky, k dispozici od ledna 2017:

BELETRIE - dospělí

- Šafránek, Jakub Brněnské pověsti
- Fielding, Helen Dítě Bridget Jonesové
- Bartíková Heda, Čuma Aleš Egyptské pověsti
- Christie, Agatha Herculovské úkoly pro Hercula Poirota
- Westerfeld, Scott Kompars
- Westerfeld, Scott Krásní
- Westerfeld, Scott Ošklivý
- Nesbo, Jo Policie
- Bjork, Samuel Sova
- Westerfeld, Scott Speciálové
- Bjork, Samuel V lese visí anděl

NAUČNÁ

Česká republika, města a obce, I. a II. díl

BELETRIE - mládež

Nesbo, Jo Doktor Proktor a prdící prášek
Nesbo, Jo Doktor Proktor a vana času
Davidková, Tereza Nové příhody korourka Zrzečka

NAUČNÁ - mládež

Pim, Keiron Velká kniha dinosaurů

Krásný a pohodový nový rok 2017 Vám přeje Místní knihovna Vedrovice.

*Anna Snášelová
vedoucí knihovny*

■ Pravěké hudební nástroje

Ze začátku nebyly v pravěku nástroje určeny k hudební produkci. Jednalo se o pracovní nástroje, pomůcky k lovu, k přípravě potravy, ke vzájemné komunikaci, k zahánění nepřátel nebo zlých duchů. Hudba vznikla jako „něco navíc“. Člověk začal využívat zvuky, které objevil kolem sebe – při používání vykotlaných kmenů, dutých rákosových stvolů, šípů a luků. Tak se v průběhu tisíciletí z některých pracovních nástrojů postupně staly nástroje hudební.

A tyto nástroje nám do Základní školy ve Vedrovicích přišel představit pan Pavel Frind dne 17. října 2016. Dorazili spolu s regionální vedoucí Městské knihovny Znojmo Mgr. Janou Sikorovou a vedoucí Městské knihovny Moravský Krumlov pí. Martinou Novákovou. Nejdříve představili projekt Pravěk a poté jsme se mohli něco dozvědět o postupném vývoji hudebních nástrojů té doby. Součástí byl i poslech a děti si mohly vyzkoušet na některé hrát.

Tak jsme měli možnost poznat z období Paleolitu: chřestidlo, škrabky ve tvaru žáby nebo prasátka, bzučák (dutá trubice, která vydává zvuk po roztočení nad hlavou), sovi houkačku, mluvící trubici, píšťaly, zmáčknuté duté stéblo a dřevěný hřeben.

Dále z Mezolitu: trubky, šterbinové a blánové bubny, cibulovou flétnu z bezu.

Z Neolitu: hudební luk, lamelofon (tzv. Brumle).

A z Eneolitu + Doby bronzové: nástroje z kovu, nástroje šalmajové, vábnička na kachny (uvnitř kovový jazýček).

Také nám byl představen africký hudební nástroj Balafon, který je z mahagonového dřeva. Klávesy jsou podloženy tyčkami a hraje se na něj paličkami. Lze předpokládat, že naši šikovní prapředci si už podobný dokázali v pravěku také sestavit.

Balafon

Přednáška byla velice zajímavá a poučná. Poděkování patří všem, kteří ji připravili.

*Anna Snášelová – Muzeum
a informační centrum Vedrovice*

Na konci podzimu v rámci programu centra proběhlo tradičně pečení vánočních perníčků, které se konalo 27.11.2016 v prostorách muzea. Moc děkuji všem zúčastněným za perfektní práci a náladu při pečení. Hlavně děkuji při pomoci v kuchyni. Jsme rok od roku lepší v organizaci práce. Perníčky byly krásné a dobré. Tradičně se rozdávaly na návsi při rozsvěcení vánočního stromu a při příjezdu Mikuláše.

Dále se musíme pochlubit s novým kroužkem pro děti, který už probíhá od října 2016. Vede jej Anička Lišková s názvem Radovánky. V kroužku se děti učí zpívat, hrát na hudební nástroje, zapamatovat si nové říkanky a také si něco vytvořit z různých materiálů. Především se ale učí socializaci, kdy se zapojují do kolektivu. Učí se společenské návyky a také co se smí a co ne, kde jsou hranice slušného chování atd. Maminky si mohou předávat zkušenosti, rady a hlavně si popovídat. Rádi uvidíme i nové tváře. Kroužek není návazný a platí se od lekce. Přijďte se s dětmi pobavit.

V prosinci jsme navázali na minulý rok s akcí v podobě malé besídky maminek a dětí v předvánoční atmosféře v centru, kdy jsme si pěkně pohráli s dětmi s lekcí Radovánek i pro nově příchozí. Doneslo se na ochutnávku již napečené cukroví a také domácí vánočka. Moc mě potěšila velká účast a tímto všem moc děkuji za přízeň.

Také bych tímto chtěla pobídnout ve větší návštěvnost centra a v impulsy na program akcí a nápadů. Děláme to hlavně pro děti, naši budoucnost.

*Za kolektiv maminek Hana Kolegarová,
hanka.kolegarova@seznam.cz, tel: 723 605 865*

Rybářský spolek Vedrovice

■ Rybářský kroužek

Také v roce 2017 pokračuje Rybářský kroužek, do kterého chodí celkem 19 dětí. Scházíme se každou sobotu v 17:00 hodin v přednáškové místnosti Muzea.

Těší nás, že můžeme dále fungovat pod hlavičkou MO MRS Moravský Krumlov. Bohužel, jsme již poslední fungující kroužek na Moravskokrumlovsku a tak za námi do Vedrovic jezdí také děti z okolí (Mor. Krumlov, Petrovice, Rybníky, Kubšice a Jezeřany-Maršovice).

Učíme se nejen o rybách, ale také o pravidlech rybolovu, o jeho kouzlu a o tom, jak se chovat v přírodě. Malí rybáři se již celkem dobře naučili vázat háčky, rozeznávat druhy ryb a jejich míry. V průběhu února se budeme věnovat více technikám rybolovu, rostlinám kolem vody a anatomii ryb. Doufáme, že nám bude na jaře přát počasí a budeme moci podniknout několik návštěv našeho rybníka a blízkých revírů (Rokytná 1 a Jihlava 2).

Zveme tedy všechny děti do 15 let, které mají zájem o přírodu a rybolov, aby ještě přišly mezi nás.

Těšíme se na Vás!

*Za rybářský spolek Vedrovice
Richard Janderka
Miroslav Došek ml.*

■ Blahopřání

Na začátku ledna oslavil náš dlouholetý člen a Čestný starosta spolku, pan Oldřich Procházka, významné životní jubileum - 85 let.

Celý Rybářský spolek Vedrovice mu přeje hodně štěstí, pevné zdraví a mnoho pěkných chvil strávených u vody!

■ Student Jiří Liška

Během studia prvního ročníku činoherní režie na JAMU se mi naskytla příležitost zúčastnit se slovenského hromezinářského festivalu studentských divadel Istropolitanu Project'2016, a to rovnou jako jeden ze členů studentské poroty. Ze začátku jsem váhal, zda mám nabídky využít, nakonec jsem se ale rozhodl chytit příležitost za pačesy a vyrazil jsem do Bratislavy.

Ve studentské porotě jsem se setkal se zajímavými lidmi z různých koutů Evropy, a vlastně i Asie. Tak například Eun Kyoung Shin pochází z Jižní Koreje, opustila však svou rodnou zemi a rodinu, aby odjela studovat divadlo do Německa. Milan Novakovic, předseda naší poroty, si s sebou přivezl na festival přítelkyni Nikolinu. Oba přijeli ze Srbska a jsou to moc milí lidé. Nikolina se zabývá drama terapií, tedy pozitivním působením divadla na lidskou psychiku. Spolu s gruzinkou Tatou Tavdishvili během ledna 2017 uspořádali zajímavý online projekt, kterého jsem se měl původně také zúčastnit, ale zdravotní potíže mi to neumožnily. Celý leden žili tak, jako by celý svět měl jen jedno časové pásmo, a den měl 25 hodin. Při tom své počínání dokumentovali uměleckým způsobem. Dále v porotě byl Michal Zdunik z Polska a Juraj Bako ze Slovenska.

Festival probíhal šest dní a viděli jsme na něm osmnáct představení, což znamená tři představení denně. To by se dalo nazvat přinejmenším slušným divadelním maratonem. Do toho jsme se museli účastnit diskusí s autory, konzultovat představení mezi sebou, ale zbyl nám čas i na prohlídku historického centra Bratislavy.

Když si teď vzpomenu, jak jsem váhal, zda vůbec na festival jet, musím si nad sebou jen povzdechnout. Jsem moc rád, že jsem tam byl a viděl, jak se dělá divadlo jinde ve světě. Měl jsem tak příležitost ověřit si svůj postoj k divadlu ve světovém měřítku. Na Istropolitaně byla představení z USA, Británie, Izraele, Ruska, Chorvatska, Hong Kongu, Indonesie, Mexika, Turecka, Itálie, Bulharska, Indie, Španělska, Německa, Polska, Slovenské a České republiky. Viděli jsme představení, která nás velmi mile potěšila a překvapila, ale i taková, která nás rozohnila. Nicméně jsme se museli zachovat profesionálně a pokusit se vyhmátnout hlavní problémy a nedostatky inscenace. Některá představení naši porotu rozdělila na dva tábory, některá ji zase naprosto a definitivně sjednotila. Hlavním

úkolem studentské poroty bylo udělení několika cen, a to za nejaktuálnější téma, nejkrásnější kostýmy, nejlepší režii, nejlítější představení a nejlepší scénu. Favoritem festivalu byl německý divadelní soubor, který si za svoji inscenaci „Michael Kohlhaas“ od nás odnesl hned tři ceny – za téma, kostýmy a scénu. Od odborné poroty získali Grand Prix cenu festivalu. Titulem nejlepší režie se po Istropolitaně pyšní inscenace „Faidřina láska“ Izraelského divadla, a jako nejlítější představení jsme ohodnotili „Třidu“ herců z Indonesie.

Právě tato orientální divadla pro nás byla největší lákadla. Přece jen se u nás takové divadlo nevidí každý den. O to zajímavější pro nás bylo, že si dva soubory – indický a hong-kongský – vybrali k prezentaci hry evropského velikána Williama Shakespeara. Z Hong Kongu přijeli na festival s Večerem tříkrálovým, a byla opravdu radost představení sledovat. Hráli v tradičních kostýmech, jednotlivé postavy ze hry připodobnili ke klasickým charakterům typickým pro jejich divadlo, vše doprovázela živá hudba a představení bylo protkáno situační komikou. Titulky nebyly. Ale nevadilo to. Spíše naopak.

Titulky neměli ani Indové, kteří se hráli Krále Leara po svém. Pravda ale je, že ani titulky by jejich kus nezachránily. Představení bylo na zcela jiné úrovni než všechna představení ostatní. Nicméně si myslím, že na něj musí být i jinak pohlíženo – v potaz musíme vzít jednak tradice a pak také kulturní vyspělost státu. To, co pro nás vyznívá komicky, může být pro Indy vážným způsobem stylizace, při které by se, na rozdíl od evropského diváka, nikdo z tamních nezasmál. Vraždění a sebevraždění se dřevěným mečíkem, s náležitě patetickým posledním vydechnutím vnímáme jako nadsázku, na rozdíl od vážné hry, kterou Indové na Istropolitaně předvedli. Mrzí mě ale přístup tamních diváků, kteří jako by neměli pro aktéry porozumění – během představení se nepatřičně projevovali a při každé tmě utíkali ze sálu. To také nesvědčí o velké kulturní vyspělosti a přístupu.

A jak už jsem zmínil, Indonésii jsme obdařili titulem nejlítější představení, a to proto, že šlo o dvě a půl hodiny neutuchajícího přívalu energie, dětského hraní, bouřlivého smíchu a podivné ztřeštěnosti. Hrál se indonézsko-slovensko-anglicky a představení hrálo všemi barvami. Šlo v podstatě o variaci na Čekání na Godota – třída čeká na učitele, který ale nikdy nepříjde. A tak si krátí čas lumpárnami, lotrovinami a hrami. Kdyby představení bylo o polovinu kratší, tak by bylo téměř geniální.

Asi se to nezdá, ale byl to opravdu náročný týden. Věřím, že jsme ceny rozdali spravedlivě a podle našeho nejlepšího svědomí – dlouho jsme o nich diskutovali, ale udělit jsme mohli vždy jen jednu. Také doufám, že se se svými kolegy z poroty někdy znovu setkám. Alespoň co se týká Milana a Nikoliny vím, že se chystají do Brna. I tam totiž probíhá mezinárodní studentský divadelní festival „Setkání/Encounter“ a Milan by se opět rád zapojil do poroty. Budu doufat, že se mu to podaří, a že mu budu moci ukázat, jak je v Brně a na jižní Moravě krásně.

■ Nejsympatičtější sestřička

BRNO „Práce na klinice je sice psychicky náročná, ale ten pocit, když přijde pacient po těžkém úrazu poděkovat za záchranu života, to rozhodně vynahradí,“ vypráví klidným hlasem mladý muž v pečlivě vybraném modrém obleku. Málokdo by hádal, že jde o někoho jiného než lékaře. Je to však tak. Jakub Šesták z kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny je všeobecným ošetřovatelem neboli – jak to prý mají tito pracovníci radši – všeobecnou zdravotní sestrou. A ne jen tak ledajakou.

Před několika měsíci jej totiž vedení brněnské fakultní nemocnice přihlásilo do celostátní soutěže Batist Nej sestřička 2016. A Šesták v in-

ternetovém hlasování široké veřejnosti jasně zvítězil. Získal tak titul Nej sestřička Sympatie. „Vyhrát takovou soutěž je poněkud úsměvné, když jste muž, ale i tak jsem si ji velmi užil,“ komentoval Šesták. V 8. ročníku soutěže byl mezi několika stovkami pracovníků z různých nemocnic i sociálních zařízení jediným mužem. Ve vybraném dvanáctičlenném finále se třemi disciplínami šlo již především o úroveň prezentace jednotlivců před pacienty.

„Je rozdíl přednášet o něčem, co vás baví a děláte to denně, a proměňovat se po mole ve zdravotnickém oblečení jako modelka,“ komentoval disciplíny Šesták. „Určitě raději zůstanu na oddělení,“ dodal

Nej sestřička Titul putuje k Jakubu Šestákovi z bohunické nemocnice.

Foto: Anna Vavříková, MAFRA

Nejsympatičtější sestřička je muž.
Pracuje v Brně.

už se smíchem osmadvacetiletý sympafák, kterému pacienti říkají raději Kubo než sestři.

V dětství chtěl být pyrotechnikem. Když mu ale během dospívání onemocněl dědeček, rozhodl se pro práci, díky níž by mohl pomáhat nejen svým blízkým: „Každý si myslí, že muže vede k povolání zdravotní sestry to, že studuje se spoustou krásných žen. U mě to bylo podobné, i když tím hlavním důvodem byl právě dědeček.“

V pracovní době se nevěnuje jen pacientům na klinice anesteziologie. Před několika lety byl také přizván k projektu domácí umělé plicní ventilace. Ten umožňuje lidem nemocným nebo po úrazu vrátit se

i po několika letech v nemocnici ke svým rodinám. „Dříve jsme si to nedovedli představit. V dnešní době již ale přístroje o velikosti knihy zvládají pacienta bez potíží ventilovat v domácím prostředí,“ vysvětluje. Aktuálně program zahrnuje 120 pacientů po celé republice a nabízí tak Šestákovi možnost pracovat s různými diagnózami i věkovými skupinami. I proto by prý zaměstnání nikdy neměnil.

S pacienty projektu se poprvé setkává v nemocnici. Odtud jim zajišťuje převoz domů a učí je, jak pracovat s ventilátorem nebo co dělat třeba při výpadku proudu. „Pacienti mi také mohou kdykoli zavolat. Třeba loni jsem jel řešit problém i na

Štědrý den,“ popisuje. S dýchacími přístroji mohou nemocní i cestovat. „Jeden můj pacient s ventilátorem projel celý svět přes Galapágy, Afriku i Austrálii,“ vzpomíná.

Než se usadil v Bohunicích, působil po maturitě ve Vojenské nemocnici Brno a na anesteziologické klinice v Praze. Realita intenzivního oddělení pro něj byla šok. Zcela se totiž lišila od vědomostí získaných na škole.

Jakub Šesták bydlí s manželkou u Moravského Krumlova. A i když mu vedle práce a rodiny moc volného času nezbyvá, rád se věnuje automobilovým veteránům. Do další soutěže se už prý rozhodně nechystá. – **Markéta Skopalová**

Literární doteky...

Připravit do zpravodaje doteky je velké zjednodušení...

S literaturou se my ve Vedrovicích objímáme a to hodně a hodně dlouho. Až do dnešních dnů. Provází nás v našem každodenním činění. V dětství, dospělosti i podzim života umí oslavovat

Pan bývalý ředitel školy Vávra chodil v Hrusicích do školy s **JOSEFEM LADOU**.

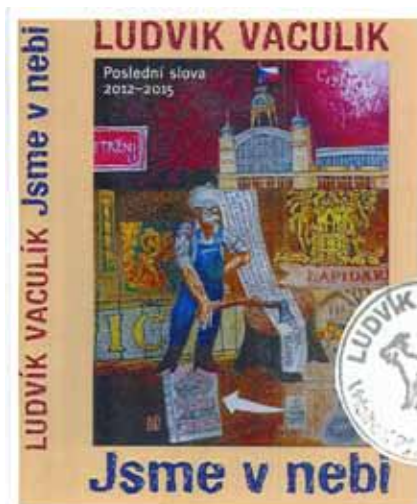
A my jsme si oslavu vánoc nazvaly Ladovy vánoce. V literárním kroužku kdysi dávno jsme prožívali s Josefem Ladou celé jeho dětství a pastelky malovaly a malovaly...

S **JIŘÍM ŽÁČKEM** jsme plynofikovali. „Pravil Charlie Chaplin Vedrovice na plyn!“ Pamatujete, jak jsme s panem Žáčkem ukončovali plynofikaci Vedrovic? Necháme vás pátrat.

Spisovatele **FRANTIŠKA NEPILA** jsme léčili slivovicí. Máme za to od něho krásný dopis.

Spisovatel **ADOLF BRANALD** nás zase inspiroval svými vandrovníckými zkušenostmi. To bylo objevování. Také on na nás zavzpomínal.

Spisovatel **LUDVÍK VACULÍK** ve své poslední knize několikrát zavzpomínal na Vedrovice. „Úkazem roku bývá pro mne zvenčí poslední číslo Vedrovického zpravodaje. Beru ten časopis, vedle několika jiných jako korekční zpravodajství o poměrech a životě u nás.“

vandrovali jsme..

PRÁVIL CHARLIE CHAPLIN:
VEDROVICE NA PLYN!

Jiří Žáček

malovali jsme

Tak šel život. A školáci už nejsou školáky, ale dospělými rodiči.

I vedrovičtí rodáci se zabývali literaturou a ač vesničané, „udělali díru do světa“. Zařadili jsme je mezi 10 osobností Vedrovic a postupně budeme čtenáře zpravodaje s těmito výjimečnými osobnostmi seznamovat.

SLAVKOVSKÁ BITVA A NAPOLEONSKÁ DOBA OČIMA MORAVANŮ

Památník bitvy, v níž se střetl Napoleon se spojenými rakouskými a ruskými vojsky v prosinci 1805, stojí na návrší nad obcí Prace u Brna. Její název „Mohyla míru“ vyjadřuje přání, aby země již nikdy nebyla vystavena válečným útrapám. Padlí vojáci byli původně pohřbeni na bojišti ve dvaceti dvou hromadných hrobech, ale ke stému výročí bitvy byly další nalezené kosti z některých lokalit přeneseny pod podlahu kaple v tomto memoriálu, vybudovaném z iniciativy kněze Aloise Slováka. Výtvarník Josef Fanta pak do rohů památníku umístil čtyři štítonoše jako symboly tří bojujících říší a Moravy, na jejímž území bitva proběhla. Velmi působivá secesní stavba z let 1909 až 1912 je završena starokřesťanským křížem, v němž se snoubí symbolika katolická i pravoslavná.

Jak vnímala Morava tyto válečné události? Co soudili obyvatelé Brna o válce, která se přehnala přes jejich kraj a zanechala po sobě spoušť, stovky raněných, hlad a nakažlivé nemoci? Co zbylo ze sympatií k francouzské revoluci, jestliže ji do jejich domovů přinesli na bodácích francouzští vojáci? O čem hovoří místní kronikáři, líčící bezprostřední dojmy z válečné vřavy?

Boje ještě ani nezačaly, když už vznikly třenice mezi místním obyvatelstvem a ruskou Volyňskou armádou generála Fjodora Buxhowdena, která postupovala ze Slezska k Olomouci. Na příkaz hraběte Žerotína byli potrestáni ti jeho poddaní, kteří v září 1805 nedokázali zajistit pro vojsko koně. V doprovodu portášů byli odvedeni do Olomouce k soudu provinilci, „kteří kvůli své liknavosti zavinili, že pro ruské vojsko nedorazila dostatečná příprava“, píše se v místní kronice v Místku.

V průběhu podzimu roku 1805 bylo Brno sužováno procházejícími armádami a nutností, aby vojáci byli ubytováni v soukromých domech, klášterech či v továrních skladech. K vojenským účelům bylo uvolněno dokonce i divadlo Reduta. Ustupující rakouská armáda v čele s císařem Františkem procházela Brnem na cestě z Vídně do Olomouce, francouzská armáda šla v jejích stopách a v Brně bylo před bitvou rozmístěno na 20 000 francouzských vojáků. Pro zásobování francouzského vojska museli Brňané opatřit denně 26 000 liber masa, 20 000 bochníků chleba a 14 000 dávek ovsu a sena pro koně.

V průběhu a po bitvě vycházely najevo další skutečnosti, nad kterými se naši předchůdci pozastavovali. Samozřejmě nejvíce obyvatele této části Moravy děsila skutečnost, že počet raněných a zabitých v bitvě u Slavkova překonal vše, s čím se do té doby setkali. Těžko pochopitelným problémem pro ně byla na příklad dezertce. I když se někteří historikové kloní k názoru, že ruský voják neprchá a nevzdává se bez boje, přesto upozorňují na drastické tresty, kterými si armáda vynucovala poslušnost. Vždyť samotný Michail Kutuzov přiznává i 344 dezertérů v hlášení, které podal carovi již 8.2.1806. Vypočítává v něm obrovské ztráty, neboť z armády, která čítala k 13.11.1805 celkem 91 818 mužů, zbývalo po třech měsících jen 67 102 vojáků.

Po bitvě, která proběhla 2.prosince, už za devět dní uspořádal vítězný Napoleon vojenskou přehlídku na Velkém náměstí v Brně, avšak hned další den odjel do Vídně. Brno pak bylo zaplaveno raněnými a zajatci. Klášterní špitály i soukromé domy byly přeplněny. Zejména benediktinský klášter i kostel v Rajhradě byl zaplněn do posledního místa. Ruských raněných vojáků zde bylo údajně několik set a zůstali v klášteře až do února. Obyvatelé okolních vesnic byli povinni přinášet jim potravu a ošetřovat je. Chyběl zejména obzavový materiál, čisté prádlo a pokrývky. V klášteře byly shromažďovány slepice, husy, ovce i chléb a také sláma a krmivo pro koně.

Zaplněn byl i špitál v Zábrdovicích, který od napoleonských válek sloužil dodnes jako vojenská nemocnice. Po porážce Rakouska u Wagramu v létě 1809 tam bylo hospitalizováno 3514 mužů. Podobně byli vojáci sváženi do bývalého kláštera dominikánek na Pekařské ulici, který byl provozován jako „c.k. všeobecný zaopatřovací ústav“ pro sirotky a nalezené. I tam se místo sirotků tísnili ranění v rozlehlých halách a trpěli nedostatkem utiňujících léků i potravy. Zejména však byli pacienti operováni v ústavu milosrdných bratří nedaleko mostu přes Svatku, kde tento špitálský řád přistavěl nemocnici ke konventu už v r.1747 a kde tedy byla již padesátiletá léčitelská tradice. Jako narkotizační prostředek při operacích sloužila pořádná dávka kořalky. V Brně byl také vyprodán veškerý ocet, který se v ředěné podobě užíval k vymývání ran.

Z hygienického hlediska bylo nejnebezpečnější onemocnění tyfem a úplavicí. V zámku ve Veselíčku, kde nebyla vlastní studna, se mezi pěti sty pacienty rychle šířila horečnatá průjemová onemocnění, takže po předání zámku majitelům bylo nutno spálit všechnu slámu, kavalce, textil i nábytek, s nimiž vojáci přišli do styku.

Jelikož lidé pili znečištěnou vodu, začal se šířit tyfus. Epidemie tyfu řádila nejen v Brně, ale také v Olomouci a Šternberku, kde zavinila smrt stovek lidí. Nejvyšší úmrtnost na úplavici byla mezi raněnými v zámku v Rokytnici. Vysoká byla zejména úmrtnost dětí v důsledku nemoci a hladovění. Například v malé obci Sívce na sokolnickém panství knížete Dietrichsteina zemřelo rok po slavkovské bitvě 39 dětí, ačkoli průměrná dětská úmrtnost zde bývala asi 6 dětí za rok.

Příměří mezi Rakouskem a Francií bylo podepsáno v ústředním sále slavkovského zámku již 6.prosince 1805.

Po bitvě u Slavkova už v lednu 1806 Napoleonova armáda opustila Brno a jen nakrátko se vrátila až v létě roku 1809 po vítězství u Wagramu, kdy Napoleon oslavil v Lužánkách svoje narozeniny. Nařízené rozsvícení oken nemělo jen podtrhnout slavnostní ráz okamžiku, ale mělo také zvýšit bezpečnost.

Neblahé následky tažení se pak projevovaly ještě dlouho. Kromě epidemií se dostavily i drahota a hlad, vyvolané stále se zvyšujícími daněmi. V Brně byla například zvýšena daň z nájemného, z jejíhož výnosu byl financován rostoucí rozpočet nemocnic. Těmž účelu sloužila přírážka na palivové dříví. Zvláštní nápojová přírážka platila na všechny druhy alkoholu nejen ve městě, ale i v předměstích ještě dlouho po napoleonských válkách.

Po prohrané slavkovské bitvě v Brně zcela přestaly vycházet noviny. Přísné kontrole podléhala korespondence zejména úředníků, cizích státních příslušníků a vysokoškolských učitelů.

Bezprostředním přínosem války s Napoleonem bylo postupné rušení městského opevnění a likvidace fortifikace kolem Špilberku jakožto staveb, které přestaly chránit obyvatelstvo a ukázaly se jako zbytečné. Bylo tak umožněno postupné splývání města s okolními vesnicemi a jeho rozrůstání o předměstí.

Ačkoli byla bitva u Slavkova mimořádně krvavá, neprobíhala dlouho. Podle mutěnického kronikáře Františka Vrby se v Mutěnicích objevili první prchající spojenečtí vojáci už kolem třetí hodiny druhého prosince odpoledne. Také farní kronika v Telnici oznamuje, že boje končily se setměním kolem čtvrté hodiny.

Mezi odcházejícími ruskými vojáky jistě chyběli nejen zajatci, ale též dezertéři. Jeden z nich - majitel mušketýrského haličského pluku generálmajor Ivan Lošakov odjel hned po slavkovské bitvě od pluku do tábora, kde ho čekala milovaná žena a s tou pak dezertoval do rakouského Lvova. Jeho návrat do carských služeb si pak vyžádal jednak drobné úskoky a jednak citelné oběti kvůli tomu, aby jej car opět vzal na milost.

Paradoxem války tedy bylo, že ruští vojáci, kteří prošli strastiplnou cestou, se nechtěli vrátit domů, do své vlasti, za niž předtím riskovali své životy.

Mgr. Dana Ferenčáková

Bitvu TŘÍ CÍSAŘŮ nám každoročně připomínají nadšenci, ke kterým patří i rodina Ivana Vyskočila, která má kořeny ve Vedrovicích. Podrobnější informace o tom co obnáší tento velký koníček se budeme snažit uveřejnit v příštím zpravodaji.

AGi.

■ Zprávičky z Rodičovského sdružení při MŠ Vedrovice

■ Drakiáda

Dne 2.10.2016 se konala Drakiáda na fotbalovém hřišti Pod skalami, která se i přes nepřízeň počasí vydařila. Ani draci se nadali zahanbit a létali po obloze, a že jich bylo. Dále byly připraveny soutěže i občerstvení. Myslím, že si to všichni užili.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se podíleli na této akci (obci za zapůjčení stolů a stanu, fotbalistům za azyl na hřišti, a hlavně rodičům za pomoc při chystání a uklízení, a maminkám za upečení muffinků).

■ 11.11.2016 Sv. Martin

11.listopadu měl přijet sv. Martin na bílém koni. A nakonec i přijel, sice nebyl svatý, nicméně Martin to byl, dětem přivezl čokopenízky, a i svého, i když ne bílého, koně nabídl dětem ke svezení. Děti byly nadšené, některé jely na koni poprvé, ty méně odvážné se na koně jen posadily nebo si koníka aspoň pohladily. Díky patří Martinu Bezděkovi.

■ Maškarní ples

18.3.2017 se bude konat dětský maškarní ples Z pohádky do pohádky, přípravy jsou již v plném proudu. Pevně věřím ve spolupráci nejen rodičů. A chtěla bych dopředu poděkovat všem, kteří nějakým způsobem pomohou, ať už přiloží ruku k dílu nebo finančně přispějí. Odměnou nám bude úsměv dětských tváří a jejich rozzářené oči.

■ Výlet

Letos bychom rádi jeli s dětmi opět na výlet. Kam se vypravíme, bude také částečně záležet na výtěžku z maškarního plesu a částečně na rodičích, který tip na výlet se jim bude nejvíce líbit.

■ Loučení se školkou

Proběhne ke konci školního roku, nebude chybět posezení, oheň, trampolína...

Za RS při MŠ Vedrovice, Martina Bezděková

■ Kulturní kalendář

Kulturní akce 2017

Tříkrálový koncert	7. 1.
IX. Hasičský ples	20. 1.
Sportovní ples	10. 2.
Masopust	25. 2.
Maškarní ples	25. 2.
Dětský maškarní ples	18. 3.
Den obce 2017	6. 5.
Pyžamová párty	6. 5.
Den dětí	3. 6.
Rybářské závody	24. 6.
Dětské rybářské závody	25. 6.
Hasičské závody	
Myslivecká letní noc	
Fotbalový turnaj v malé kopané	
Tenisový turnaj ve čtyřhře	
Letní kino	
Dožínková slavnost „TREŠÓN“	26. 8.
Rozmarýnové hody	9. - 10. 9.
Martinské hody	11. 11.
Poslední leč	
Rozsvícení vánočního stromčeka	4. 12.
Mikuláš na návsi	4. 12.
Ladovy vánoce	22. 12.
Silvestrovská zábava	31. 12.

Změny termínů jsou vyhrazeny.

MALÉ ŠKOLNÍ OHLÉDNUTÍ ZA KONCEM ROKU 2016

Nekonečný příběh...

13. 10. 2016

Co je závislost?

Na čem můžeme být závislí?

Je závislost škodlivá?

Naši školáci byli seznámeni s možnými riziky závislosti na počítači, tabletu, mobilu... S pomocí postaviček Kvída, Huga a Vávry prožívali, jak vzniká závislost, co obnáší a jaké důsledky má na naše zdraví a vztazích doma i ve škole. Společně pak hledali možnosti prevence závislosti na PC, mobilu a jiných médiích...

□ Na besedě o závislosti na PC

Pravěké hudební nástroje

Návštěva ze znojemského muzea, krumlovské a znojemské knihovny

17. 10. 2016

O tom, jak si pravěcí lidé vylepšovali kvalitu života, jsme si povídali s panem Frindou. Ukázal a předvedl nám prastaré hry na pravěké hudební nástroje – flétnové, strunové, tyčkové, s blánou, s jazýčkem, vábníčky, balafon...

□ Povídali jsme si o pravěkých hudebních nástrojích

Zajímavé povídání o včelách s panem Kratochvílem

25. 10. 2016

Dokázaly by včely medonosné bez pomoci člověka přežít?

Jsou včely ohroženy?

Dokáží překonat nástrahy dnešní doby?

Čím jsou pro nás včely medonosné užitečné?

Proč mají včely žihadlo?

Co včelám pomáhá, aby byly zdravé?

Jak včely přečkávají zimu?

Jak včely medonosné žijí?

Jak si vyrábí med, vosk, mateří kašičku a kde získávají propolis?

K čemu své výrobky potřebují? Čím vším nám včelky imponují?

Zajímavé povídání o životě včely medonosné se uskutečnilo v naší škole v úterý 25. 10. 2016 ve večerních hodinách. Vyzkoušeli jsme si, jak včely hledají potravu, jak mezi sebou komunikují, jak sbírají sladkou šťavu i jak se chrání včelař před včelami. Prozkoumali jsme úl, plástve a hledali včelí královnu, ochutnali různé druhy medu a dospělí medovinu.

Děkujeme paní Formanové za připravený kvíz pro děti a odměny v podobě medových perníčků, paní Medkové za medovník jako poděkování pro pana včelaře a hlavně panu Kratochvíli a jeho pomocníku Ondrovi za čas věnovaný přípravě a realizaci této zajímavé, prožitkové a interaktivní besedy v naší škole.

- ❑ *zajímavé povídání se včelařem panem Kratochvílem v naší škole*

■ Na návštěvě u kováře... Na návštěvě v konírně...

16. 11. 2016

Víte, co je kovadlina, buchar, kovářská výheň?

S jakým náradím pracuje kovář?

Víte, kdo je podkovář?

Jaký rozdíl je mezi klisnou a kobyloou, hřebcem a valachem, mulem a mezkem?

Navštívili jsme kováře v Dobelicích a odhalovali tajemství zpracování železa za tepla - tajemství ruční výroby podkov a hřebů ... Seznámili se s vybavením kovářny – kovadlinou, kovářskou výhní, uhlím, kladivem, bucharem, kleštěmi, svěrákem, kovovým materiálem – surovinou a nádrží na vodu k ochlazení rozpáleného železa.

Vyrobili jsme si hřebíky, odlévali olovo a naklepali kosu.

Nasáli jsme vůni i zvuk kovářského řemesla, radost z poctivé ruční práce i lásku kováře k jeho řemeslu.

Cesta za podkovou nás přivedla také do konírny v Rakšicích. Pohládili a nakrmili jsme koně a dozvěděli mnoho zajímavostí z jejich života...

Víte, že:

*„Kladivo se nemá nechávat na kovadlině
– to pak druhý den velice bolí ruce.“*

*„Svěrák se nemá nechávat přes noc utažený
– to pak celou noc bolí zuby.“*

- ❑ *Na návštěvě u kováře v Dobelicích*

■ Hráli, zpívali a tančili jsme babičkám a dědečkům pro radost...

18. 11. 2016

Hráli jsme čertovskou pohádku, skotačili s Luciferem, předvedli čertovské umění s flétnou a saxofonem a čertovské kousky se stuhami.

A přijel taky Mikuláš i s anděly a hodným babičkám a dědečkům naděloval v předvečer blížícího se adventu 18. 11. 2016 večer v sále kulturního domu ve Vedrovicích...

- ❑ *Mikuláš naděloval našim babičkám a dědečkům,
Vystoupení pro seniory v sále KD*

■ Byli jsme zlatí...

Získali jsme první místo na „Věználkovi“...

23. 11. 2016

*v Loděnicích na vědomostní soutěži žáků 5. ročníků
základních škol.*

Za účasti škol z Vlasatic, Jezeřan – Maršovic, Moravan a Loděnic jsme si poradili s neobvyklými slovy, s matematikou, gramatikou i charakteristikou. Soutěžili v pozornosti, zručnosti a rozhodovali o pravdivosti příběhů. Byli jsme trpěliví, rozvážní a moudří, navzájem si pomáhali a spolupracovali.

Byli jsme silní a úspěšní...

- ❑ *Získali jsme 1. místo ve vědomostní soutěži žáků 5. ročníků
základních škol*

■ Na návěs přijel Mikuláš a naděloval...

4. 12. 2016

Jeho příchod očekávali velcí a malí čertíci, andělé, děti, občané...

Čekání na příjezd Mikuláše jsme si zpestřili čertovskými hrátky, kouzly i kousky a čertovským uměním.

Pohladil nás doprovod Mikuláše malými andílky mezi nás.

□ Čekali jsme na příjezd Mikuláše

□ Ukazovali jsme cestu Mikuláši

■ Ladovy Vánoce 2016 v našem muzeu...

16. 12. 2016

*Já jdu na koledu,
nesu si pytel,
kdo mi ho dá plnej,
bude můj přítel,
kdo mi ho dá půl,
vezmu na něj hůl,
kdo mi ho dá čtvrt,
pošlu na něj smrt,
kdo mi nedá nic,
pošlu ještě víc!*

Koledovali jsme, zpívali a vinšovali všem lidem štěstí, zdraví, pokoj svatý v předvánočním čase v podvečer 16. 12. 2016 ve vedrovickém muzeu...

□ Ladovy Vánoce v našem muzeu

■ Čas radosti a veselosti světu nastal nyní...

Vánoční příběh...

21. 12. 2016

Vyprávěli, malovali a hráli jsme vánoční příběh o narození Ježíška, dozdobili adventní kalendář a vyrobili domácí jesličky. Vytvářeli jsme přáníčka, zpívali koledy a věstili budoucnost. Povídali si o adventních a vánočních svátcích, zvycích a obyčejích...

A hlavně těšili se na vánoční svátky s atmosférou štěstí, lásky, pohody i rozjímání...

□ Vyráběli jsme betlémy

■ Za vůni dřeva...

22. 12. 2016

Jak voní dřevo?

Jaká tajemství dřevo skrývá?

Co všechno se s ním dělat dá?

S jakými druhy dřeva si řemeslník „povídá“?

Navštívili jsme stolárnu pana Jiřího Čecha v Miroslavských Knínicích...

Omámily nás vůně a teplo dřeva, překvapily všudypřítomné hobliny a piliny, oslovily stroje a nářadí. Uhanula nás šikovná práce zručných rukou pana Čecha a jeho pomocnice Magdalény. Ukázali nám, jak se zpracovává dřevo a sami jsme pak vyzkoušeli vyhledit materiál smrkovým papírem dohladka. Poznávali jsme různé druhy dřeva podle barvy, jeho struktury a použití a vyrobili sněhuláky a svíčky...

Nasávali jsme různé zajímavosti o práci se dřevem.

Utvrдили jsme se, že šikovné ruce, trpělivost a láska

ke stolařskému řemeslu dokážou hotové zázraky.

Děkujeme za zprostředkování nahlédnutí pod pokličku stolařskému řemeslu...

■ DĚKUJEME MAGDALÉNĚ ČECHOVÉ ZA VYROBENOU DVOUMETROVOU SOCHU BOHA PERUNA

umístěnou v naší škole.

■ Rozloučili jsme se se starým rokem a přivítali ten nový...

31. 12. 2016

...přípitkem, prskavkami a hrami na „Silvestrovské šlápote“ v krumlovském lese 31. prosince 2016. Ušli jsme přibližně 13 km a navštívili kamennou budku v blízkosti krumlovské Vlčkovy hájenky.

□ Silvestrovská šlápota 2016

□ Kamenná budka u Vlčkovy hájenky v krumlovském lese, Silvestrovská šlápota 2016

■ Tři králové...

K + M + B 2017

6. 1. 2017

Hráli jsme tříkrálový příběh, vyráběli přáníčka, přáli a koledovali po vesnici...

Další informace, celou fotogalerii z jednotlivých a dalších školních aktivit základní a mateřské školy naleznete na webových stránkách naší školy – www.zsvedrovice.cz

PaedDr. Božena Procházková, řed. šk.

□ Silvestrovská šlápota 2016

KYRGYZSTÁN, země koní, hor a barev

23. 8. – 12. 9. 2015.

pokračování z minulého čísla

15. den: Kočkor – Biškek – Ala Archa (nad Alplagrem)

Ráno si v pokoji na parapetu uvaříme čaj a jíme suchý chleba. Rovnou zapíjíme ercefuryl, protože není na co čekat. Já už blížíci se problémy odhaduji díky nechuti k jídlu, ale naštěstí nemusím nikam odskakovat. Myslím, že Tibor si dnešní den celkem užije, má zimnici a posléze asi i horečku... Maršrutka do Biškeku nejede, takže nahaněči stylem „taxi Biškek taxi taxi?“ mají najednou hned čtyři zájemce. Opět smlouváme, ale cena je výborná, jen o trochu dražší než maršrutka a rozhodně rychlejší. Chvilu čekáme, až bude auto maximálně naložené (7 lidí, včetně pytle brambor) a vyrážíme do hlavního města. Díky pěkné silnici nám to uteče, jen s blízcím se městem roste i teplota, i když Tibor stále mrzne. Zatím co my jsme v tílku, on má na sobě polartecovou mikinu... Mám zjištěno z průvodce, že které ulice a kterou maršrutkou máme jet, ale i když jsme na správném místě, 265-ka stále nejede a nejede. Potom nám někdo poradí, že máme jít kousek výš. Narazíme tak aspoň na skvělou jídelnu, hned u Oš bazaru. Momentálně nemám chuť vůbec na nic, i když vše vypadá lákavě. Najít správnou maršrutku není zrovna jednoduché... nikdo nic neví, ani řidiči ostatních aut. Když v tom Iveta uvidí zahýbající oranžovou 265. Běžíme (nebo se aspoň snažíme o běh), zastavujeme řidiče a do poloplné maršrutky se nakonec vlezeme všichni i s batohy... Nejedeme sice daleko, ale díky dopravní špičce to stojí docela za to. Následných 50 km se kodrcáme něco přes hodinu a naše batohy jsou trnem v oku většině přístupujících, nakonec si stoupnu (spíš teda uvolním místo nevraživě vyhlížející paní) a držím batohy... aby nepadaly na druhou babču... Když dojedeme do vesnice, řidič oznamuje konečnou, ale my potřebujeme ještě dalších 7 km k bráně. Rychle vypočítá, že by to stálo dalších 25 SOM (asi 12kc), a my nadšeně souhlasíme. Projíždíme „zónou oddychu“, která spočívá v zeleném lesíku, kam se jezdí místní rekreovat a pořádat pikniky. Místa s říčkou jsou docela pěkná, ale přesto mě tento místní zvyk nenadchne. U brány platíme vstupné (80/os), výběrčímu jdou nejspíš rovnou do kapsy, protože žádný bloček nedostaneme a hned nám nabízí taxi na dalších 10 km k Alplageru (takový Sliezsky dom a východisko do hor). Šlapat po asfaltce opravdu nechceme, takže není moc na výběr a za chvíli už vystupujeme u hotelu s červenou střechou, plného ruských a jiných západních turistů (parkoviště drahých značkových aut tomu nasvědčuje). Jdu se zeptat na možnost uschování věcí na pár dní a po chvilce už dáváme mladé holčičce z gastinice 4 tašky a platíme za 2 dny (i když se zřejmě vrátíme až za 3), ale proč je hned přeplácat. Tibor je už asi po páté v křoví, ale dnes jdeme jen kousek (i když docela strmý), a času máme dost. Stačí, když se do našeho cíle – chaty Racek – dostaneme až zítra. Zbylo nám dost času na to, abychom si tu užili bez spěchu a tak se nikam nehoníme, protože už vlastně není kam a do Biškeku nás to netáhne. Navíc počasí jak ze žurnálu, otepilo se, dovolená může začít :).

Utáboříme se asi 700 výškových metrů pod chatou s výhledem na vodopád a s mizící mlhou se nám pomalu otvírají výhledy na okolní hory, které mi připomínají Dolomity nebo Alpy. Během večera se k nám přidají ještě dva Izraelci, kteří chtějí zítra dojít jen na chatu a zpět. Na večeri se spokojím s polévkou, děcka s pirožkami a Tibor s Elotransem a Ercefurylem... snad bude ráno líp, zásoby toaletního papíru se totiž dost tenčí.

16. den: Ala Archa – Racek (kemp 3370 mnm)

Ráno nás vytáhne slunce, kterému docela trvá, než se dostane až k nám do údolí. Ale vypadá to, že den bude stát za to... Stromy se začínají barvit podzimními barvami, vzduchem poletuje babí léto. Bílé skály se zařezávají do údolí ledovcové řeky, která vytéká z morény nad Rackem. Cesta je hodně strmá, šterková, lezeme jak šneci, ale nakonec se podaří a už vidíme střechu chaty. Jelikož zde jsme uprostřed týdne, není tu žádný nával horolezců ani opilých rusáků. Zjišťujeme situaci se spaním a dozvídáme se, že tzv. „zelené polochy“ před chatou jsou chráněným územím a nesmí se na něm stavět stany. To je teda typické Rusko, odpadky naházené za chatou nikomu nevadí, ale pár m2 se bude chránit zuby nehty... Vybíráme si tedy místo kousek dál od chaty, ale časem situaci přehodnotíme, jelikož není vyloučen sesuv kamenů z okolních skal. Poslední dny už chceme přežít ve zdraví, takže se posouváme kousek k chatě a blíž k vodě a stavíme na plošince sice rovné, ale bez možnosti zatlouct kolíky od stanu. Budeme tedy doufat, že přes noc neuletíme a stan jen obložíme kameny. Děcka chtějí spát uvnitř chaty, kde stojí lůžko 250 Kč/os. Jdeme se tam podívat. První místnost mi připomíná lager v koncentráku a jsem ráda, že se shodneme na spaní ve stanu. Nicméně zde objevujeme plné bomby s plynem, takže toho náležitě využíváme, vaříme čaj a doplňujeme ztracené tekutiny.. Jsou asi dvě hodiny, když sem dorazíme, takže času na cokoli máme opravdu hodně. Petr s Ivetou se jdou projít k ledovci, Tibor se projde jen na záchod a do stanu a já zvládnou vyjít nad chatu, abych zjistila, že ledovcová moréna je vzdálená opravdu celých 30 metrů za chatou. Objeví se dokonce kamzíci, kteří jsou naučení sem chodit vyjídat odpadky. Kocháme se s Ivet výhledem, Petr se rozhodl projít se trošku dál, ale v této době už není na ledovci moc bezpečno, křupe a praská to všude. Odpoledne pak pozorujeme „horolezce“ na lezecké stěně u chaty... trénují slaňování ve dvou za dohledu ruského „trenéra“, který kouří jednu za druhou a na všechny jen řve. Asi je to nějaký zasloužil horolezec, jinak nevím, čím si tak vysloužil respekt ostatních. Nám je ale maximálně nesympatický. Vyhríváme se na sluníčku, zkusíme si uvařit i normální večeři, ať máme na zítra nějakou energii a když zajde sluníčko, začneme se balit a uleháme. Budík máme na šestou, ale jestli na této dovolené máme něčeho dostatek, pak je to spánek, takže se těším na azurový výstup na Pik Učitel s rozhledy 360° :).

17. den: Racek – Pik Učitel (4535 mnm) – kemp nad Alplagrem

Večeři jsme zvládli udržet a tak ráno zkusíme i snídani, hlavně teda čaj a suchý chleba. Co na tom, že v batohu je stále zásoba ovoce, zeleniny a dalších pochoutek :) Vaříme si ho u děcek v chatě, kterou měli jen pro sebe a pár lasiček, a zima je tam skoro stejná jako venku. Ráno k hromadě odpadků zamířil i kozoroh, ale cestou nahoru už nepotkáme žádného. Vyrážíme krátce po sedmé ještě s dvěma Čechy. Kameny jsou pěkně přimrzlé, takže se šlape docela dobře. Kopec je opravdu nic než suťovisko a kameny všech možných velikostí.

Jdeme po vychozené cestě, ale někde uprostřed kopce se ztrácí a šplháme, kudy to jde...Není to místy moc příjemné, ale nakonec jsme kolem 11:00 nahoře a protože počasí je opravdu jak ze žurnálu, nefouká a modřeji to nejde, moc si to užíváme. Na vrcholu na nás čekají Petr s Ivet a jejich vodka, kterou si připijíme na vrchol. GPS ukazuje 4535 mnm s výškou (j), jsme šťastní, že odteď už nás čekají jen samé metry dolů. Po dvou hodinách skákání z kamene na kámen a klouzání sutí, jsme u Racka, užíváme si pohodu, sluníčko, čaj. Nemám vůbec dojem, že za sebou máme asi 1200m převýšení (jó, bez batohu je to jiné kafe), balíme stan a až se dostatečně nabažíme sluníčka, vydáme se na sestup do našeho prvního tábořiště. Tam budeme spát na trávě a dokonce zadarmo. Když konečně dorazíme, postavíme stany úplně stejně jako dvě noci předtím. Protože jsme téměř dva dny pořádně nejedli a kalhoty už začínají padat, zbaštíme večeri bez problémů. Skočím se vykoupat do nedalekého potoka... Petr se dá do rozdělávání ohně, ke kterému se za chvíli všichni přesuneme a dokonce přijde i návštěva dalších dvou Čechů, kteří se přidají. Takhle vydržíme až do desíti, pozorujeme noční oblohu, padající hvězdy, mléčnou dráhu a jíme hořkou čokoládu...tohle mi bude chybět.

18. den: Ala Archa – Biškek

Ráno nikam nespěcháme, není kam. V Biškeku nás čeká jen plno lidí, teplo a smrádek. Počkáme si na sluníčko, aby trochu vysušilo naše zafuněné stany, ale dává si na čas a do deseti nás nechá mrznout. K Alplageru se dostaneme za další necelé 2 hodiny, vyzvedneme si batohy a nic nedoplácíme. Teď už jen jak se dostat do vesnice odkud jezdí maršrutky a nemuset přitom jít 17km po asfaltu ani platit předražené taxi. U hotelu jsou opět zaparkovaná luxusní auta, za která by se ani v Evropě nemuseli stydět, a okolující chlápek o nás nezavádí ani pohledem. Někdo nahoře nás ale má rád (nebo si to někdo včera večer přál při padající hvězdě) a pošle nám nákladák s ochotným řidičem. Platí i zde, líná huba, holé neštěstí, takže Petr ho doslova uloví a pán nám slíbí, že jakmile vyloží písek, můžeme naskákat na vlečku a jedeme. Lepší odvoz bychom opravdu nesehnali, takže po půlhodině už svištíme dolů. Vířící písek nám lítá do očí a já tak tak chytanu klobouk, který mi málem sundá vítr po prvních metrech. Hloubkový peeling očí a tváří nakonec podstoupí i dva Poláci, kterým řidič cestou zastaví a ušetří jim dobrých 10km. Když se blížíme ke vsi, vidím na zastávce postávat několik maršrutek, pro které jsme vzácným zbožím, takže jakmile nastoupíme a řidič zvládne počty 4x50, můžeme vyrazit. Našemu andělovi z nákladáku dáme na pivo a jsme mu opravdu vděční.

Cestou bychom počtem lidí klidně naplnili dvě maršrutky, neustále přistupují další, takže se vesele mačkáme i s batohy, babičkami, dětmi a nastrojenými slečinkami a těšíme se, až tento stroj opustíme. Vystupujeme u Oš bazaru, na místě, kde už to trochu známe a jdeme do vyhlášené jídelny na oběd. Výběr nás až na Tibora nezklame. Ale zase je nejdůležitější a neustále experimentuje. Tentokrát to byly manty, typické taštičky plněné mletým skopovým s cibulí, posypané koprem. Bohužel uvnitř je maso nevalné kvality, takže si moc nepochutnal, ale aspoň už příště ví, co nezkoušet. A my taky. S Petrem si dáváme maso se zeleninou a rýží, které viděl u nějaké paní na stole. Je toho hromada a je to moc dobré, Ivet zůstává věrná bešbarmaku (masové placce v omeletě se zeleninou). Půl litru limonády stojí asi 4 koruny a na závěr si ještě dáme bliny – palačinky

s tvarohem a zakysanou smetanou...Chut' se navrací, je to na dobré cestě :)

Od Francouzů jsme dostali tip na hostel, který je uveden jako první v průvodci. Trochu se bojím, že díky tomu bude přeplněný. Nejdříve se k němu ale musíme dostat a to bude zase dobrodružstvo...uff. Dopravní systém v Biškeku je sice hodně hustý (jezdí tu kromě tramvají a metra snad všechny možné prostředky), ale zjistit odkud a kam, to je nadlidský výkon. A co je horší, neví to ani místní. Hostel se dle mapy i průvodce vyskytuje kousek od východního nádraží a v jídelně dokonce dostaneme radu, které číslo tam jezdí, ale bohužel ho ani po 15 minutách nezahledneme, tak se začneme ptát kolemjdoucích. Ve finále máme asi 10 čísel a míst, odkud jezdí. Příjemný zážitek z oběda z nás postupně vyprchává, je nám horko, všude mraky lidí a aut...ale ani řidiči maršrutek nic neví. Ptáme se tedy každého řidiče, který přijede a je chopen nám něco říct. Nakonec mě volají děcka, že našli tu správnou, ale bojím se, že jim řidič jen kývnul, aby mu dali pokoj...Když tedy nastoupíme i s batohy, nervóznímu řidiči zaplatím za cestu, začínám tušit špatný směr a taky že jo. Zatajujeme na severním nádraží a dál to nejede. Řidič prý nikdy o východním nádr. neslyšel, máme si vzít raději taxi. Postěžuju si mu, že jsme se dostali tam, kam jsme nechtěli, ale přesto jsme mu zaplatili a vrátí nám nečekaně polovinu jízdného :). Vezmeme si tedy taxi za asi 80kc, a to nás doveze až před hostel. Vyskakujeme na ulici MIČURINA, zvoníme a otvírá nám příjemná děvůška. Mají volno, takže hned jdeme shodit batohy, dáme si horkou a pořádnou sprchu poprvé od Karakolu...když to tak píšu, napadá mě, že už je to docela dávno:)). Navečer se rozhodneme ještě pro kratší procházku na pivo, během které zvládneme prochodit téměř celou východní část Biškekských parků a skončíme v krásné hostelové zahradě s pivem ŽIVOE za jedním stolem s Francouzi a Australanem, kterému nikdo nerozumí (a on se ani nesnaží), takže raději mlčí. Je zajímavé poslouchat různé cestovatelské i životní osudy. Nakonec zde potkáme i Francouze, se kterými se neustále míváme na trecích a kteří nám doporučili tento hostel. I Kyrgyzstán je malý :)

19. den: Biškek – odlet

O hlavním městě si neděláme žádné iluze, takže nás může jedině překvapit. Po snídani na zahradě se vydáme přes celé město do Oš Bazaru a jsem mile překvapena, že je to tu samý park (a taky mraky soch – nejen Lenina – ale různých umělců a kyrgyzských bojovníků). U nejznámější sochy Lenina, která je naproti parlamentu v obří velikosti, je keška, jediná, kterou v Kyrgyzu ulovím. Ale jako suvenýr se to počítá, i když bych raději nějakou z hor, to je jasné :).

K bazaru jdeme asi 3km přes zábavní park, kde ceny kolotočů jsou asi jako u nás před 20 lety. Na obrázcích vidíme dokonce včelku Máju. Pokračujeme přes hlavní prospekt a zastavujeme se na oběd v naší oblíbené jídelně (dáváme si boršč a soljanku) a jdeme hledat suvenýry. Nic jsme zatím nekoupili, a byla to chyba, protože nejhezčí věci měli v Karakolu. Tady po 3h najdeme asi 3 poloprázdné obchůdky, pohledy vůbec žádné. Tak opět poučení pro příště, kupovat suvenýry, když jsou. Na bazaru se dá koupit vše, od kapesníčků přes šicí stroje, motorovou pilu až po ovčí vlnitost. Nás lákají pouze ty suvenýry, takže kupujeme pár plstěných jurtiček, typický klobouk a malý hrníček.

Vyměňujeme posledních pár peněz, tentokrát za suverénně nej. kurz. Po nákupu se stavujeme na poslední jídlo a vydáme

se pěškobusem do hostelu. Sice už víme číslo trolejbusu, ale nevíme, odkud jezdí. Taxi máme do hostelu objednané na desátou, takže si jen sbalíme svých pár švestek a opouštíme Mičurinovu ulici navždy.

Na letišti mám uložených spousty kešek, ale žádnou nenajdu, protože si na to vzpomenu až v Česku :), takže dokupujeme poslední suvenýry, je to opravdu tragické, pohledy nula nula nic :(a čokoládové bonbony stojí taky za starou belu. Naši favoriti (čoko-koko) tu nejsou, tak bereme co je, zaleháme každý tři sedadla a zkoušíme aspoň chvíli spát. Bohužel ležíme rovnou u vstupu, takže kdokoli přijde, prochází RTG a ten celou dobu pípá. Se špunty do uší se to jakžtakž přežít dá a budí nás až Iveta, ve 4 ráno. Spíme přímo u všech check-in přepážek, což by mohla být výhoda, kdyby ovšem nevznikl totální chaos, jelikož ráno odlétala asi 4 letadla v podobný čas a nějaké oddělovací pásy Rusové samozřejmě neřešili. Všichni tedy stáli všude a fronta se za hodinu posunula asi o metr. Nervozita předbíhajících lidí s dětmi v náručí zvětšovala nervozitu lidí stojících u vozíků s naloženými kufry. Do toho žádná koordinace, samozřejmě zpoždění... Už mi došlo, že za odbavovací přepážkou zbylé peníze opravdu neutratíme, takže ještě v rychlosti nějaké vyměním za dolary (eura jim došla). Když se asi po 1,5h konečně dostaneme ke kontrole a ocitneme se u naší brány, děcka nám hlásí, že jestli nám zbyly peníze na kafe, máme jít rovnou do automatu. Nejlevnější kafe 3v1 ze sáčku jim nabídli asi za stovku. Bylo to stejné kafe, které jinde stálo asi 8 korun. Suvenýry mají najednou nálepky s cenou v Eurech, v duty free není žádný místní alkohol... Naštěstí nemáme v plánu si něco kupovat. Ještěže se ten zážitek z posledních hodin vměstnal až na konec dovolené. V letadle (už s Turkish Airlines) sedím dokonce u okénka, spát se mi nechce a tak využiju luxusního letadla, kdy máme každý svoji obrazovku a koukám na filmy. Postupně dostáváme i dobrá jídla a těch 5 hodin nakonec uteče jak voda. V Istanbulu čekáme jen asi hodinu a tak jsme v Praze nakonec strašně rychle. Když s námi dorazí i všechny batohy, považujeme zpáteční cestu za veleúspěšnou, loučíme se a každý jedeme svým směrem. Nás čeká do Brna trošku delší cesta, ale s Fun & Relax už je to pohodička. Brno stihneme ještě před stmíváním a opět na mě působí dojmem nejčistšího a nejklidnějšího města, jaké jsem za poslední měsíc viděla. Jen nikdy nevím, jestli je to dobře :)

Martina Prášková

Fotky z výšlapů

Důchodci „doma“

Vysoká pri Morave

Posedenie pre dôchodcov,
ktoré sa bude konať dňa
22. septembra 2016 o 15:00 hod.
v kultúrnom dome.

Program:
15:00 hod. - Uvítanie účastníkov
15:10 hod. - Otvorenie stretnutia
15:15 hod. - 15:30 hod. - Súťaž ponáda, 40 bodov (10 bodov za každú)
16:10 hod. - 17:10 hod. - Hra tanca a na pokračovanie budú hrať hudbu hudobníci z VEDROVIC
O občerstvení je postarané.

Besedy nad kronikou budú vždy posledný pátek v mesiaci v muzeu.

Novoroční setkání

Seniorské středy KLUBU DŮCHODCŮ budou opět pravidelně každý měsíc první středu.

Pro stále přibývajícím počet členů budou jednotlivá setkání probíhat v KULTURNÍM DOMĚ.

Ve Vedrovicích žije přes 50 občanů nad osmdesát let.

V pátek 18. listopadu
se koná v sále Kulturního domu
v 17:00 hodin.
VEČER PRO DŮCHODCE.
Sedláček zveme všechny důchodce
z Vedrovic
na již tradiční setkání.

V programu vystoupí děti ZŠ.
a tančí a poslechnu hraje Veselovanka

BŮCHODCI NA CESTÁCH

ZÁJEZD DO PROSTĚJOVA

pátek 4. listopadu 2016

pro všechny občany, kteří mají zájem
o osudy legionářů 1.světové války.

Legiovlak míří od města k městu

MUZEUM, GALERIE
A HVĚZDÁRNAMuzeum a galerie v Prostějově
Nám. T. G. Masaryka 2, Prostějov
Galerie je otevřena pro veřejnost
v úterý a čtvrtek od 10:00 do 12:00
v úterý a čtvrtek od 14:00 do 16:00

Muzeum a galerie v Prostějově, p.o.

Nám. T. G. Masaryka 2, 796 01 Prostějov 1, IČ: 00091405

Datum: 04.11.2016

Číslo: 10K300772

Základní údaje

Typ

Výše

Poplatek

Základní údaje

Typ

Výše

Poplatek

Základní údaje

Typ

Výše

Poplatek

Základní údaje

Typ

Výše

Poplatek

Nejvyšší platba DPH - Cena celkem:

760,90

Legionáři z Vedrovic a Zábrdovic:

Rusko:

Štros František, Zábrdovice 36
Novotný František, Vedrovice 156
Novotný Jan, Vedrovice 202
Fráňa Jan, Vedrovice 178
Vech Bohuslav, Vedrovice 166
Beneš Josef, Vedrovice 201
Šedrla Jakub, Zábrdovice 51
Zelníček Jan, Zábrdovice 35
Věnyš Ludvík, Vedrovice 214
Janda Jan, Zábrdovice 95
Kopetka Matěj, Zábrdovice 75
Zelníček Julius, Zábrdovice
Becha František, Zábrdovice 72
Dvořák Jan, Zábrdovice
Janderka Emanuel

Itálie:

Becha Andělín, Vedrovice 195
Novosád Jan, Zábrdovice 71
Schovanec Jan, Vedrovice

LEGIOVLAK

Legiovlak pomáhá veřejnosti a především mládeži obnovovat povědomí o čs. legiích a jejich zásluhách na vzniku samostatného československého státu. **Vstup do expozice Legiovlaku je zdarma**

Martinské hody 2016

PÁRY

Lenka Řezáčová
Iveta Novotná
Tereza Kolegarová
Adéla Kolegarová
Alžběta Bohdanská
Lenka Došková
Petra Janíčková
Kristýna Pilařová

Marek Janderka
Jiří Šmíd
Oldřich Procházka
Robert Janderka
Daniel Palutka
Martin Reinisch
Arnošt Vespalec
Daniel Smejkal

SKLEPNÍCI

Marek Novotný

Vojtěch Bohdanský

VRCHNOST

Starosta
Purkrabí
Písař
Policajti

Drahoslav Pavliš
Oldřich Knotek
Petr Novák
Štěpán Bohdanský
Jaroslav Šedivý

■ Festival loutky

Eliška Žďárská a Nikola Gigimovová se zúčastnily soutěže vyhlášené Jadernou elektrárnou Dukovany při příležitosti Loutkového festivalu. Byly pozvány do elektrárny a odměněny.

KLUB DŮCHODCŮ

SETKÁNÍ SE USKUTEČNÍ

8.ÚNORA V KULTURNÍM DOMĚ

ZAHÁJENÍ JE V 16 HODIN

TĚŠÍME SE NA VÁS!

■ Galerie Františka Kopetky

- *Pohled na Sydney - Opera, přístavní most Královské botanické zahrady*

- *Čertova vajíčka - 110 km jižně od Tennant Creek - Severní teritorium*

- *12 Apoštolů, vápencové „KOMÍNY“ - východní pobřeží stát Victoria*

- *100 km severně od Sydney*

- *Malý a velký roh, východní popřeží N.S. W., AUSTRÁLIE*

- *Pobřeží u Gosfordu 60 km severně od Sydney*

- *Pobřeží u Gosfordu - pobřeží s eukalypty*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea

60 let	Knotková Jaroslava	5. 3.
	Prášek František	7. 3.
	Hasoňová Hana	28. 3.
65 let	Beneš Jan	19. 1.
	Wolf Jan	22. 1.
	Šedrlová Alena	8. 2.
70 let	Záviška Václav	21. 3.
	Kopetková Jana	31. 3.
75 let	Záviška Přemysl	25. 3.
	Zavřel Karel	25. 3.
81 let	Černá Marie	4. 1.
83 let	Čubová Jaroslava	5. 3.
84 let	Horáková Marta	2. 1.
85 let	Procházka Oldřich	6. 1.
	Mach Josef	16. 1.
	Slaná Marie	1. 3.
86 let	Žák Oldřich	13. 3.
88 let	Benešová Arnoštka	24. 1.
	Knotková Terezie	3. 2.
89 let	Buršík Ladislav	15. 2.
90 let	Melkus Josef	24. 3.
91 let	Šedrla Karel	27. 1.

Sňatky

Ivana Svobodová – Petr Kopetka

Narozené děti

Gabriel Petlach
Jan Brhel
Filip Vejvalka
Dominik Škarka

Zemřeli

Karel Břínek, nar. 1951
Jan Becha, nar. 1938
Jiří Pavliš, nar. 1933

Pohyb obyvatel

Přistěhovalo se 10 občanů
Narodily se 4 děti
Odstěhovali se 4 občané
Zemřeli 3 občané
Ke dni 19. 1. 2017 mají Vedrovice 844 obyvatel

■ Vítání občánků ve Vedrovicích

□ Vítání těchto dětí: Vojtěch Červínek, Klára Šedrlová, Gabriel Petlach, Filip Vejvalka, Dominik Škarka

■ Hrátky s pamětí - 12. 01. 2017

■ 28. říjen, tradiční oslava u pomníku a stromu republiky

Přistěhovali:

na čp. 1 - 3 osoby, na čp. 23 - 1 osoba, na čp. 26 - 1 osoba, na čp. 79 - 1 osoba, na čp. 99 - 4 osoby

Odstěhovali:

z čp. 99 - 1 osoba, z čp. 246 - 1 osoba, z čp. 279 - 2 osoby